

Software Bus

HEEFT HET

HEEFT HET

Diskpart

MegaCompUfair

Groot, kleiner, kleinst

CompUsers op Twitter

Wie is Clemens Schellens?

Wat is ook weer mijn wachtwoord?

2013 **5**

Officieel orgaan van *hcc!CompUsers* interessegroep

Inhoud

- 1 Voorpagina
- 2 Bij de voorplaat
- 2 Van de redactie
René Suiker
- 3 Mijn laatste 'Van de voorzitter'
Henk van Andel
- 4 De overheid online
Arda Gerkens
- 5 Wie is Clemens Schellens?
René Suiker
- 6 Wat is m'n wachtwoord ook alweer?
Ernst Roelofs
- 8 MegaCompUfair, een kort verslag
René Suiker
- 11 Terugblik op de Kaderdag
René Suiker
- 12 Samsung Optical Smart Hub
Ernst Roelofs
- 14 Schijf indelen met Diskpart
Rein de Jong
- 16 Bomvrije, NSA-veilige backups
Henk van Andel
- 18 Massaal over naar Windows 8.1 ?
Ger Stok
- 19 Perfecte kleurenprint met GIMP
Wessel Sijl
- 22 GigaHits 2013-5
Henk van Andel
- 24 Meer, meer, meer
Ernst Roelofs
- 26 Groot, kleiner, kleinst
Rinus Alberti
- 27 Colofon
- 28 Laatste nieuws
Ernst Roelofs
- 29 CompUsers op Twitter
Marco Steen
- 31 Veilig werken met UAC aan!
Rein de Jong
- 32 Windows 8 hernieuwen?
Henk Geesink

Bij de voorplaat

Veel aandacht voor de diverse onderdelen van de MegaCompUfair: koopjes, lezingen, workshops en velerlei HCC--groeperingen. Lees meer op blz. 8-10.

Van de redactie

De grootste computermanifestatie van het land ligt weer achter ons. Normaal zou dit nummer uitkomen vlak voor het HCC-event, maar er is dit jaar geen HCC-event gepland. Er was dus ook geen enkel bezwaar tegen het iets later uitkomen dan u gewend bent. En dat geeft enigszins rust in deze hectische tijden.

De grootste computer-manifestatie, dat was dus onze MegaCompUfair, die plaatsvond op 21 september jl. op onze vertrouwde locatie H.F. Witte in De Bilt. We schreven er in ons voorgaande nummer al over, over wat voor grootse plannen we deze keer hadden. Het was spannend of het allemaal goed zou gaan, want na jaren van duwen en trekken en vooral improviseren wilde onze Christ van Hezik het wat rustiger aan gaan doen en nam Leen van Goeverden het stokje over. Of dit allemaal een goed ging: verderop in dit nummer leest u meer.

Gelukkig houdt CompUsers in elk geval vast aan de goede tradities. Zo is er nog steeds drie keer per jaar een bijeenkomst in De Bilt, komt de SoftwareBus nog steeds zes keer per jaar uit, altijd vergezeld van de DVD 'GigaHits', boordevol software voor elk wat wils. En ook dit keer is het weer gelukt. En een van de activiteiten die wat minder in het zicht van de gemiddelde lezer plaatsvindt, de kaderdag, heeft ook nog steeds een prominente plaats in onze jaarplanning. We zijn dan ook blij dat we dit dankzij onze grote schare aan vrijwilligers in stand weten te houden, al bekruipt steeds meer mensen het gevoel dat er steeds meer werk op steeds minder schouderaars lijkt te rusten. Maar daar gaan we wat aan doen.

Ook uw hoofdredacteur heeft af en toe het gevoel dat het wat veel wordt. Mede als gevolg van vervelende storingen in de apparatuur en programmatuur, maar vooral ook door een te volle agenda, wordt het steeds moeilijker alle taken tot een goed einde te brengen. Zeer verheugd zijn we dan ook, dat het team zich gaat versterken met iemand die al enige tijd tot de trouwe auteurs wordt gerekend: Ernst Roelofs.

Wie op de ALV van april jl. aanwezig was, die weet misschien nog, dat onze voorzitter Henk van Andel terugtreedt als voorzitter. Dat gaat formeel gebeuren op 12 november a.s., dus heel binnenkort. Uiteraard is zo iets niet als een knop die om gaat. Henk is al geruime tijd bezig om zijn vele activiteiten over te dragen en zal ook niet in één keer de sleutel overhandigen en de deur achter zich dicht trekken. Ondanks de vele jaren dat hij zich met hart en ziel voor de vereniging heeft ingezet en echt zijn rust verdiend heeft, heeft hij al aangegeven de vereniging nog lange tijd trouw te blijven en te willen ondersteunen. Al zal dat wat een tandje minder worden. Maar dat is hem natuurlijk van harte gegund.

Op deze plaats wil ik Henk van Andel dan ook, namens de hele redactie en, ik weet zeker, ook namens heel veel lezers van harte bedanken voor de vele jaren waarin hij zich onvermoeibaar voor CompUsers heeft ingezet. We hebben dit nog niet eerder gedaan, maar Henk krijgt een levenslang abonnement op de SoftwareBus. En we hopen dat hij daar nog langer van kan profiteren dan hij zich als voorzitter voor de vereniging heeft ingezet. Henk, hartelijk dank voor de vele jaren!

En dan dient zich dus een nieuwe voorzitter aan. Tijdens de kaderdag (waarover elders in dit nummer nog wat achtergrondinformatie) heb ik in het drukke programma toch nog tijd gevonden om me even een moment met hem af te zonderen, teneinde onze lezers ook kennis met hem te laten maken. Wie is Clemens Schellens? Ik stel hem verderop aan u voor.

Met zo veel aan de hand in de vereniging is dit blad behoorlijk gevuld met informatie over de vereniging, maar verder staat ook deze SoftwareBus weer vol artikelen rondom de computerhobby. Het voert weer te ver om daar uitgebreid op in te gaan. Ik wens u veel leesplezier met deze nieuwe SoftwareBus.

René Suiker
Hoofdredacteur

Je wilt ook wel eens iets schrijven in de SoftwareBus? Dat kan. Graag zelfs!

Neem contact op met:
redactie@compusers.nl

Sluitingsdatum volgend nummer:
21 november 2013

● Mijn laatste 'Van de voorzitter' ●

Radio's boeiden me al van jongs af aan. Mijn eerste radio was een kristalontvanger. Een simpel ding, geen stroom nodig, maar wel een lange antenne voor een zwak geluid in een koptelefoon. Daar bleef het niet bij. In militaire dienst kwam ik bij de Verbindingsdienst terecht. Radio's. Mijn knollentuin.

In de eerste jaren van mijn huwelijk wilde ik een goede versterker en radio bouwen. De versterker was er vrij snel. De radio werd een ambitieuzer project: vanaf een uitgebreid schema zelf een printplaat maken. Het heeft gewerkt. Maar mijn echtgenote kwam in verweer tegen alle draden en kastjes.

Dat kon mijn belangstelling voor elektronica niet afremmen. Ik volgde de ontwikkelingen in allerlei tijdschriften op de voet. De eerste microprocessors deden in de tweede helft van de zeventiger jaren hun intrede. De Intel 4004 was een 4-bitter met nog weinig mogelijkheden. Maar de Intel 8080 was een 8-bits processor. Daar kon je een echte digitale computer mee bouwen.

En dat deed ik. Het werd een IMSAI-8080 met een S-100 'ruif' waar ook veel uitbreidingskaarten in kwamen. Het voert te ver om hier uit te leggen hoe ik die met een instrumentarium van alleen een multimeter aan de praat heb gekregen. Tot een met een floppy drive. Er kwam als besturingssysteem CP/M op, de voorloper van MS-DOS en het huidige Windows. Keurig gekocht bij een deftige zaak in Den Haag; later bleek het een illegale versie.

Daarna de software. De HCC werd in 1977 opgericht en daar heb ik mij al heel gauw bij aangemeld. Er kwam ook snel een CP/M-gebruikersgroep. Daar was software verkrijgbaar. Keurig legaal, 'public domain'. Van deze groep werd ik eerst een poosje secretaris, maar na korte tijd werd ik voorzitter.

In de tachtiger jaren was ik ook voorzitter van de HCC, die inmiddels 15.000 leden had en snel groeide naar 25.000.

Veel gebruikersgroepen van de HCC zijn gekomen en gegaan. De CP/M-gg werd DOSgg en heet nu CompUsers. Het werd de grootste groepering van de HCC. De vitaliteit van CompUsers is te danken aan de verjongingskuren. We hielden de vernieuwingen bij en soms liepen we daar op voor.

Na vele jaren voorzitter te zijn geweest, ga ik binnenkort deze rol beëindigen. Om precies te zijn: op 12 november 2013, mijn 70ste verjaardag. Jarenlang is gezocht naar een opvolger. Die is gevonden in de persoon van Clemens Schellens. Een bestuurder in hart en nieren, die zelfs een periode interim-directeur van de HCC is geweest.

Het is niet de bedoeling CompUsers helemaal te verlaten. Clemens moet nog ingewerkt worden en een aantal taken wil ik voorlopig blijven doen. Toch is dit het moment om CompUsers en Clemens Schellens veel succes in de komende jaren toe te wensen.

CU. Niet als bestuurslid, maar zo lang ik kan en mag als kaderlid van CompUsers.

Henk van Andel
Voorzitter CompUsers

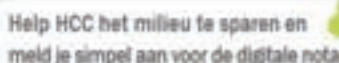
● De overheid online ●

Arda Gerkens

directeur/bestuurder HCC

HCC! in de buurt

Eigenlijk is het geen onbekend gegeven meer, de overheid is al in grote mate online. Ga je naar het gemeentehuis, of naar het loket van een andere overheidsinstelling, dan zul je je in veel gevallen moeten legitimeren met je identiteitskaart, paspoort of rijbewijs. Op internet kun je dat doen door in te loggen met je DigiD.

Zo weten overheidsinstellingen dat ze ook echt met de juiste persoon te maken hebben. En steeds meer organisaties en instanties zijn online te raadplegen met DigiD.

Stel, je wilt op de website van jouw gemeente een uittreksel van de gemeentelijke basisadministratie aanvragen. Je wordt dan van de site van de gemeente automatisch doorgeleid naar de inlogpagina van DigiD. Daar vul je jouw DigiD-gebruikersnaam en wachtwoord in. Vervolgens kom je automatisch terug op de site van de gemeente, waar je het uittreksel aan kunt vragen.

Persoonlijk doe ik vrij veel met mijn DigiD. Ik wijzig inmiddels mijn parkeervergunning tijdelijk online (of vraag hem aan), meld, waar nodig, zaken in mijn buurt aan de politie en kan uittreksels online aanvragen bij de gemeente.

Ook mijn belastingaangifte gaat snel met mijn DigiD. Het gemak dient de mens, want hierdoor ben ik minder beperkt door openingstijden. Ook voorkomt het een heleboel frustratie van het lange wachten bij de balie van het gemeentehuis.

Natuurlijk is niet alles rozengeur en maneschijn in de wereld van DigiD. Een dergelijk systeem vereist de meest geavanceerde beveiliging. Er liggen anders veel privacygevoelige gegevens op straat. Maar afgelopen voorjaar en zomer bleken de systemen prima te werken tijdens de vele DDoS-aanvallen.

DigiD was tijdelijk niet bereikbaar omdat cybercriminelen het systeem bestookten met een extreme hoeveelheid data. De aanvallers konden het systeem zelf echter niet binnendringen om op die manier gegevens van gebruikers te benaderen.

Zoals het ministerie van Binnenlandse Zaken al uitlegde: 'Een DDoS-aanval is te vergelijken met het ouderwetse belletje trekken met een lucifertje tussen de bel. De bel gaat continu over, maar de deur blijft dicht. Inbrekers blijven gelukkig buiten, gewone bezoekers helaas ook.'

Vooralsnog overheerst bij mij het gevoel van gemak van DigiD. In de toekomst zal je je waarschijnlijk alleen nog persoonlijk moeten melden op het gemeentehuis als je wil trouwen. Maar daar zullen de meeste mensen best even tijd voor willen maken ;>))

In het vierde kwartaal van dit jaar besteedt HCC veel aandacht aan DigiD. Voor welke zaken heb je DigiD nodig en hoe werkt het? Hierover zal op verschillende plekken in het land een korte presentatie gegeven worden, gevolgd door een interactieve bijeenkomst.

Via deze link lees je alle informatie: www.hcc.nl/digid

Arda Gerkens
directeur/bestuurder HCC

● Wie is Clemens Schellens? ●

René Suiker

Zoals ik in de rubriek 'Van de redactie' al aangaf, gaat Henk van Andel de spreekwoordelijke hamer per 12 november overdragen aan Clemens Schellens. De 11e van de 11e werd als slecht symbool gezien, maar Henk wilde niet tot z'n 75e voorzitter blijven. En zo werd tijdens de Algemene Ledenvergadering van 20 april jl. besloten.

Clemens heeft zich tijdens die ledenvergadering ook kort voorgesteld, maar niet alle lezers waren aanwezig. Aan de ene kant jammer, maar aan de andere kant, het zou toch wel een logistieke uitdaging van jewelste zijn als dit toch een keer zou lukken. Misschien moeten we maar eens oproepen om vooral niet te komen ☺.

Vandaar dat ik mij geroepen voelde onze nieuwe voorzitter aan u voor te stellen.

Clemens Schellens dus, getrouwd met Jacqueline, trotse vader van twee dochters, waarvan de oudste na een studie moleculaire wetenschappen aan de slag is gegaan als recruiter in de chemie en de jongste straks praktijkervaring gaat opdoen in Nieuw Zeeland na haar bachelor diergeneeskunde aan de universiteit van Utrecht te hebben behaald. Dochters die gestimuleerd werden om snel op kamers te gaan wonen, maar (daarom juist?) ook nog erg graag thuiskomen. Heeft dat iets met CompUsers te maken? Niet direct, maar toch ook wel iets ...

Clemens is 56 jaar en is voorlopig nog niet gepensioneerd. Hij werkt bij Saxion Hogescholen, een HBO-instelling in Apeldoorn, Deventer en Enschedé. Hij is thans coördinator onderzoek bij de particuliere poot van deze instelling, Saxion Next, binnen de studiegroep 'interior design and styling'. Daarnaast is hij betrokken geweest bij het opstellen van het bedrijfsplan voor het hele particuliere gedeelte binnen Saxion. Daarvoor was hij werkzaam als manager bij de publieke poot van Saxion. En daarnaast was hij mede oprichter/eigenaar van Leeuwendaal, een adviesbureau op het gebied van 'human resources'. Omdat hij ook wel eens wilde meemaken wat hij nou met zijn adviezen in de praktijk teweegbrengt, heeft hij zo'n zeven jaar geleden de overstap naar 'de klant' gemaakt.

In zowel zijn adviseurstijd als bij zijn huidige werkgever heeft Clemens ervaren dat het voorlooptraject het belangrijkste is. Als je dat goed insteekt en de tijd neemt om de mensen allemaal met de neus in dezelfde richting te manoeu-

vreren, dan gaan de mensen zelf het initiatief nemen in de gewenste richting. Leiden door strak controlerend aan te sturen is niet zijn favoriete stijl.

Clemens is buiten werk en CompUsers nog actief op tal van andere terreinen. De belangrijkste daarvan, met CompUsers op gelijke hoogte, is de Scouting. Dit is ook een organisatie die totaal drijft op vrijwilligers. Hij werkt bij de landelijke ondersteuning van evenementen, een club van zo'n 250 mensen die als kernteam de gehele logistieke expertise afdekken. Dit betreft het complete geheel om vanuit 'het niets' in een mum van tijd een heel dorp uit de grond te stampen, waar scouts van over de hele wereld dan neerstrijken om met elkaar een geweldige beleving te hebben. Qua opzet grootschaliger dan onze evenementen, maar conceptueel komt het natuurlijk op hetzelfde neer: zorgen dat alle materialen op de juiste tijd op de juiste plek zijn, zorgen dat op het juiste moment de juiste mensen daarbij aanwezig zijn om de juiste opbouw te verrichten en zorgen dat er een goed programma is opgesteld en dat iedereen geïnstrueerd is. Enfin, een Jamboree of een MegaCompUfair, beide zijn een verzameling hobbyisten die met elkaar de hobby willen beleven, een goede tijd willen hebben en bij voorkeur er ook nog wat van op willen steken.

Een van de taken die Clemens afbouwt, om zijn taak als voorzitter van CompUsers te kunnen oppakken, is zijn rol in de Adviesraad Wet maatschappelijke ondersteuning van de gemeente Ede. De raad adviseert de gemeente Ede rondom de Wmo. Via dit adviesorgaan

voldoet de gemeente aan haar wettelijke plicht om de burgers bij de Wmo te betrekken.

Daarnaast is Clemens ook nog lector in de kerk. Het totaalbeeld toont iemand die oprecht betrokken is bij het vrijwilligerswerk, die met oog voor mensen en op basis van wederzijds respect zich wil inzetten om mensen goed met elkaar te laten samenwerken, om zo samen er iets moois van te maken.

Clemens kent de HCC al wat langer. In 'een vorig leven' is hij al eens interim-directeur van de HCC geweest. Hij is dus ook op de hoogte van de onderlinge verhoudingen tussen de moedervereniging en de groeperingen en weet dat dit af en toe ook aandacht behoeft. In dit drukke leven blijft er desondanks nog tijd over voor het gezinsleven, want ook dat vindt hij belangrijk.

En de computerhobby, hoe staat het daar dan mee? Clemens is gefascineerd door techniek. Hoewel hij geen werktuigbouwkundige achtergrond heeft, wil hij goed werkende zaken toch wel uit elkaar halen om te kijken waarom het goed loopt. De mentaliteit van de elektronicus om alles wat werkt vooral niet te beroeren is hem vreemd. Hij voert geregeld herinstallaties uit.

Zijn belangstelling voor techniek is niet beperkt tot de computer. Zo gaat hij jaarlijks naar een autoshow, maar voert overigens geen reparaties en onderhoud aan de auto zelf uit, daarvoor ontbreekt gewoonweg de tijd. Vooral toch een kwestie van keuzes maken. Gadgets vindt hij leuk om te zien, om over te lezen, om te begrijpen, maar hij hoeft niet zo nodig tot de 'early adopters' te behoren. Hij heeft bijvoorbeeld zelf geen smartphone.

Kijken we eens naar de plannen met CompUsers. Hij spreekt met het grootste respect over Henk van Andel, de huidige voorzitter, maar weet wel dat hij het niet precies zo gaat doen. Als we naar de activiteiten van Henk kijken, dan neemt hij daar maar een deel van over. Henk deed heel veel zelf, de vereniging leunde niet alleen op Henk, zij werd op gezette tijden volledig door Henk gedragen. Dat wil Henk niet meer, maar Clemens wil er niet eens zo aan beginnen. Er moet echt meer door het team gedaan worden. En als het team het niet kan, moet het team versterkt worden. Het is ook niet zeker, dat alle taken direct al voortgezet worden. Niet omdat ze niet belangrijk zijn, maar gewoon omdat niet alles tegelijk kan.

Clemens voelt zich om twee redenen betrokken bij CompUsers:

- A. het concept van de vrijwilligersorganisatie.
- B. De onderwerpen zijn interessant.

De vrijwilligers zijn betrokken medewerkers. Dat is fijn, maar maakt het soms ook wel lastig. Juist omdat ze zo betrokken zijn, is er ook wel eens onderlinge wroef. Maar omdat we allemaal toch het beste voor de club willen, moeten we daar op respectvolle wijze uit kunnen komen. Inhoudelijke motivatie bracht hem ook tot zijn eerdere rol van directeur HCC. Het was niet alleen de managementkwaliteit die hij in moest brengen, er werd ook inhoudelijke interesse verwacht. Dat wil hij nu weer, al weet hij nu al, dat hij nooit een expert zal worden zoals sommigen in het kader. Hij wil echter wel zo veel snappen, dat hij in ieder geval begrijpt waar de ander het over heeft.

Op de vraag of hij al een idee heeft waar we naar toe gaan onder zijn leiding, geeft Clemens aan dat hij dat nog niet heel concreet voor zich ziet. Dat wil hij toch samen met de leden bepalen, waarbij hij uiteraard zelf ook ideeën heeft hoe men met elkaar de vereniging moet leiden en hoe we met elkaar om moeten gaan. Zijn rol als voorzitter ziet hij als coach en begeleider, niet als bepalend. We moeten samen de koers voor de komende tijd uitzetten en op basis van die koers dan gaan besturen. Als de koers dan eenmaal vast ligt, dan moeten we die uitdragen en dan zullen we vanzelf de initiatieven in de goede richting zien ontstaan. Het bestuur zal daarbij de koers dan moeten bewaken, de kaders uit moeten zetten en vasthouden en binnen de kaders moeten de teams zo veel mogelijk autonomie krijgen.

Op de vraag of hij weet waaraan hij begint, geeft Clemens aan dat hij al vele gesprekken met Henk heeft gevoerd. Hij kent het vrijwilligerswerk, hij kent de HCC. En intussen ook CompUsers. Hij wil de tijd nemen om met elkaar een stip aan de horizon te zetten, één waar we voor kunnen gaan. Veel zaken staan nog open: gaan we ons bijvoorbeeld richten op andere doelgroepen, gaan we weer fysiek de regio's opzoeken, gaan we vaker kaderdagen of algemene ledenvergaderingen organiseren? Het kan, maar het staat nog niet vast. Eerst goede voeling met de vereniging opbouwen; maar tijdens de kaderdag toonde hij al aan hoe hij de leiding kan nemen, als daarom gevraagd wordt. En ten slotte, op de vraag of hij het interview leuk vond: 'Dat heb je toch wel gemerkt?'

Namens de redactie wens ik Clemens veel succes en vooral ook veel plezier bij de uitdagende, maar mooie taak die voor hem ligt.

● Wat is mijn wachtwoord ● ook alweer?

Ernst Roelofs

Bij steeds meer sites moet een wachtwoord opgegeven worden, maar hoe zorg je ervoor dat je die wachtwoorden niet vergeet? Over wachtwoorden en de (on)veiligheid daarvan kunt u in dit artikel lezen.

Wachtwoorden zijn in; je moet je bij steeds meer sites met een wachtwoord aanmelden. Dat heeft voor de beheerder van de site als voordeel dat dat hij of zij weet wie er wanneer gebruik maakt van de site.

Voor de gebruiker heeft dit als nadeel dat hij met een beetje 'geluk' inmiddels meer dan honderd(en) wachtwoorden mag onthouden. Gemakkelijk voor die paar onder ons met een fotografisch geheugen. Voor al die mensen die dat fotografische geheugen moeten ontberen, is het wellicht een leuk gezelschapsspel voor de steeds korter wordende herfstavonden: 'Wie weet de meeste wachtwoorden'.

Daarnaast kan het niet (meer) kunnen onthouden van wachtwoorden gebruikt worden als vroegsignalering van dementering; als je de wachtwoorden van de meest gebruikte sites niet meer weet, wordt het tijd voor een bezoek aan de dokter.

In het dagelijkse gebruik is het gebruik van wachtwoorden, zeker bij sites die niet regelmatig bezocht worden, best onhandig. Gelukkig zijn er hulpmiddelen die maskeren dat u, net als de meesten onder ons, geen supergeheugen hebt, en dat zijn de programma's om wachtwoorden te onthouden. Daarnaast kunt u, als u uw wachtwoord niet meer kunt achterhalen, bij vrijwel alle sites het vergeten wachtwoord opvragen; mits u ondertussen niet van provider en/of e-mailadres veranderd bent. HCC-leden kennen dat probleem niet, want die hebben sinds jaar en dag een e-mailadres zoals naam@hccnet.nl. Er zijn, zoals gezegd, verschillende gratis en niet-gratis programma's die helpen bij het onthouden van je wachtwoorden. Deze zijn er voor de verschillende computerplatforms en 'slimme' telefoons.

Het handigste is natuurlijk een programma of app die overal en op elk apparaat via de cloud geraadpleegd kan worden, zodat wachtwoorden maar één keer ingetypt behoeven te worden. Om wachtwoorden overal - online - te kunnen raadplegen, zullen die echter wel ergens opgeslagen moeten worden. Daarmee ontstaat er een veiligheidsrisico. Immers, de wachtwoorden kunnen tijdens het versturen 'afgeluisterd' worden (pas

daarom op met gratis, onbeveiligde, hotspots). Ook kunnen de server(s), waar uw wachtwoorden zijn opgeslagen, gehackt worden danwel een achterdeur bevatten voor geheime diensten en ... als de server op Amerikaans grondgebied staat, is het een kwestie van opvragen in het kader van de Patriot Act, een wet die buitenlanders nog minder rechten geeft dan Amerikanen. Met dank aan klokkenluider Edward Snowden weten we inmiddels dat hier door de NSA en andere geheime diensten niet bepaald terughoudend mee wordt omgegaan. Helaas is de shutdown van de Amerikaans overheid op moment van schrijven net weer opgeheven, zodat de jongens en meisjes van de NSA er weer volop tegenaan kunnen gaan. Echter, zolang u niet belangrijk genoeg bent en niet gelinkt kunt worden aan mensen die dat op de een of andere manier wel zijn (zoals een buurvrouw of iemand bij Greenpeace) hoeft u zich in de regel geen zorgen te maken dat een ander in uw naam ongeoorloofde dingen gaat doen met de bedoeling dat u daarvoor de rekening gepresenteerd krijgt.

Bewaren van wachtwoorden

De veiligste methode voor het opslaan van wachtwoorden is het gebruik van een (mobiel) apparaat dat op geen enkele manier toegang tot het internet heeft (en waarvan u dagelijks een backup maakt om uw belangrijke gegevens niet kwijt te raken).

Vroeger gebruikte ik daartoe de Psion 5 die ik als elektronische agenda vrijwel altijd bij mij had en die ik via een seriële RS232 aansluiting op een pc (geen Mac) met de agenda van Outlook kon synchroniseren. In het spreadsheetprogramma van die Psion kon ik meteen gemakkelijk alle wachtwoorden kwijt; al was het overtypen soms wat onhandig en moest je oppassen om geen cel over te slaan.

Wegens de agendafunctie had ik de Psion altijd bij me en omdat de Psion nooit online was, konden wachtwoorden niet gepikt worden. Nadeel van zo'n apparaat is natuurlijk dat je dat wel altijd in je buurt moet hebben én dat het moet werken. Ook als je alles op de CF-kaart had opgeslagen, moest je bij een defecte Psion nog wel de software

hebben die de gegevens nog kon uitlezen en 'vertalen' naar b.v. Word, Excel of Access en dat is met zo'n oud apparaat beslist geen sinecure (wellicht iets voor een ander artikel). Maar dat was vroeger.

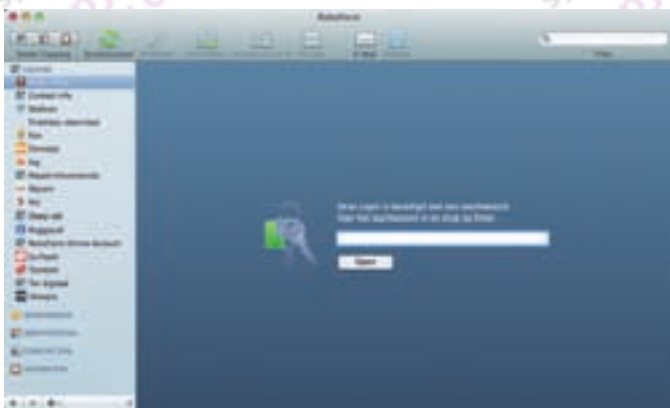
Zoals gezegd, er zijn de nodige gratis en betaalde programma's. Afgezien van een zekere onveiligheid zijn deze programma's erg handig in het gebruik. Voor de iPod gebruik ik 'Password' (gratis voor een beperkt aantal wachtwoorden, daarna moet er betaald worden, maar wat weerhoudt je ervan om meerdere wachtwoorden bij elkaar te zetten? Binnenkort ga ik met 'OneKey' aan de slag, een betaalde app die ik dankzij AppEvent een dag lang gratis kon downloaden.

RoboForm - wachtwoordbeheerprogramma

Voor de Mac gebruik ik al enige tijd de trialversie van RoboForm. Dit programma is weliswaar gedurende een beperkte tijd gratis, maar zolang je afziet van synchronisatie via het internet (waardoor wachtwoorden op maar één computer worden opgeslagen) en het programma niet gebruikt wordt om de wachtwoorden in te vullen, maar alleen om te raadplegen, is het programma - op een Mac althans - goed te gebruiken.

In het gebruik is een programma om wachtwoorden op te slaan best handig. Zeker als wachtwoorden (vrijwel altijd) automatisch ingevuld worden en je die niet in een apart programma hoeft over te typen. Wat ik onhandig aan RoboForm vind is, dat het programma bij elke keer dat je inlogt vraagt of je het wachtwoord van die site wilt opslaan; ook als je inlogt op een site waarvan je het wachtwoord (nog) wel weet, al is dat, als ik het goed heb, uitschakelbaar. Voordeel is weer wel dat een verkeerd ingetypt wachtwoord gesignaleerd wordt.

Wat ook niet handig is, is dat wachtwoorden van sommige beveiligde sites, zoals van de ING, in eerste instantie niet opgeslagen konden worden (vorige versie). Ook het wachtwoord van de NS werd niet als zodanig gesignaleerd, maar in de regel verloopt het signaleren en overnemen van het wachtwoord vlekkeloos. En anders kun je gelukkig ook in een notitie (Savenotes, Contacten en Identiteiten) wachtwoorden opslaan achter een wachtwoord).

RoboForm van Siber Systems Inc. heeft een Nederlandstalige interface. RoboForm kan wachtwoorden invullen en heeft

een webpagina die in Safari als startpagina opgegeven kan worden. Ook is er een snelkoppeling in Safari naar RoboForm. Voor Windowsgebruikers is er de (goedkopere) RoboForm Desktop 7. Omdat het een Amerikaans bedrijf is vallen uw wachtwoorden onder de Patriot Act en daardoor zijn ze gegarandeerd 'terroristenproof', wat wel zo veilig is ;>)).

Zelf wachtwoorden maken

Natuurlijk moet u nog wel het masterwachtwoord van RoboForm onthouden.

De kunst van een veilig wachtwoord is een tekenreeks die u gemakkelijk kunt onthouden, terwijl die voor een ander, ook als hij of zij u (en de naam van uw hond of kat) goed kent, betekenisloos is. Verder kan er een verschil gemaakt worden tussen wachtwoorden die echt belangrijk zijn en wachtwoorden voor sites waarbij je je afvraagt waarom daar een wachtwoord voor nodig is. Voor dat soort wachtwoorden kun je voor een vaste structuur kiezen, zodat je niet al te veel moeite hoeft te doen om het wachtwoord dat bij die site hoort te achterhalen. Een willekeurige datum is bijvoorbeeld relatief gemakkelijker te onthouden dan iets als @#\$%dr! Maar een naam van bijvoorbeeld de website vooraf te laten gaan door een teken als ! of % en/of gevolgd door een vaste letter of cijfercombinatie is gemakkelijker te onthouden dan random-tekens.

Wat is een goed wachtwoord?

Een veilig wachtwoord is niet kort, bevat cijfers, (hoofd)letters en meerdere bijzondere leestekens, wordt maar voor één doel gebruikt en is voor anderen betekenisloos. Helaas worden niet altijd alle leestekens in een wachtwoord geaccepteerd, waardoor deze door een kwaadwillende gemakkelijker te raden zijn. Gelukkig zijn er ook sites waarbij minimaal een bijzonder leesteken zoals een '!' juist verplicht is.

RoboForm, zie: <http://www.roboform.com>

● MegaCompUfair ●

René Suiker

Terugblik op de gebruikersdag van 21 september

Zoals u van ons gewend bent, blikken we in dit blad altijd even terug op onze evenementen en kijken we in voor-komend geval ook vooruit naar wat ons te wachten staat. Vooral nog geen nieuwe evenementen op het programma, dus wat ruimere gelegenheid om eens terug te kijken naar onze grootste happening van dit jaar.

Bijeenkomsten in De Bilt

Binnen CompUsers organiseren we drie keer per jaar een bijeenkomst in De Bilt, de CompUfair. In het voorjaar, februari, doen we daar dan de 'rommelmarkt' bij, in april valt het samen met onze ALV en in september maken we er een MegaCompUfair van waarbij we in principe alle interessegroepen van de HCC uitnodigen, bij voorkeur ook een externe spreker en dan nog wat marktpartijen om onze bezoekers wat leuke aanbiedingen te bezorgen.

Afscheid van twee 'getrouwen'

En dit jaar was het extra spannend. Hoezo? Welnu, elders in dit nummer vertellen we dat Henk van Andel na enkele decennia voorzitterschap ons in die rol gaat verlaten, en wat Henk was voor de hele vereniging, dat was Christ van Hezik wel voor de bijeenkomsten. En tijdens de laatste ALV heeft Christ het stokje overgedragen (met instemming van de ALV) aan Leen van Goeverden. Christ heeft Leen uiteraard niet onbegeleid in het diepe gegooid, maar dit was voor Leen toch wel de vuurproef.

En hoe ging dat dan, deze keer? Wel, u weet wel, dat we altijd wel iets hebben om over te mopperen, maar ook altijd wel iets te vieren. Dat is ons Nederlanders eigen, en het mopperen is vooral intern, omdat we het zelf steeds beter willen doen. De bezoekers merken eigenlijk niets van de spanning achter de schermen.

Opbouwen = teamwork

In een vorig nummer ging ik al eens in op wat er zo allemaal komt kijken bij de organisatie van zo'n evenement. De bezoekers komen, volgen een lezing of workshop, komen met hun vragen bij de Platforms en/of ledigen hun portemonnee, voor zover de crisis dat nog niet gedaan heeft, bij onze marktpartijen of natuurlijk bij de informatiebalie, als het onze eigen producten betreft.

Wat ging er dan niet goed? Dat ga ik niet vertellen. Als je het echt wilt weten, kom een keer meedoen met de opbouw. We kunnen daar altijd nog meer mensen bij gebruiken, alhoewel we al een goed op elkaar ingespeeld team hebben. Of kom eens meezitten aan een van de Platformtafels. Sommige Platforms hebben geen moeite om de stand met experts te bemensen, maar er zijn er die slechts met veel pijn en moeite een adequate bezetting kunnen regelen.

Wat ging er allemaal goed? Nou, gelukkig bijna alles. We hadden een volle sportzaal, met voor ieder wat te doen. We hadden al onze Platforms bij ons, die de bezoekers met veel enthousiasme konden vertellen over hun hobby, en passant de vragen van de bezoekers soms direct beantwoordend, maar minstens zo vaak de bezoekers wel op weg helpend, maar meer door aan te geven waar en hoe ze gericht verder kunnen zoeken. Soms omdat we het zelf ook niet helemaal

weten, maar vaak ook, omdat het op die manier beter blijft hangen en het ook gewoon leuker is om met je hobby bezig te zijn. Maar, zoals gezegd, menigeen werd ook direct aan de tafel correct en volledig geholpen.

Wie waren er allemaal?

Niet alleen wij als CompUsers waren massaal aanwezig, ook tal van zusterverenigingen lieten zich van hun beste kant zien. Zelfs de SeniorenAcademie, die zich moest splitsen om ook de tegelijk lopende 50Plus-beurs te bemensen. Maar ze waren toch ook bij ons!

Daarnaast dus ook andere groeperingen, zoals onze 'vaste klant' Postzegel-ig, maar ook bijvoorbeeld de NewBrain-ig, met niet alleen de originele NewBrain-computer, maar ook een simulator op de pc. Hobbyisme op het ijzer.

Ook was er de Commodore-ig, die toonden dat je met een Commodore 64, wat geduld en uitbreidingen, nog best van deze tijd kunt zijn. Ik ga uiteraard niet in detail opsommen wie er allemaal bij waren en wat er allemaal te zien was, want dan wordt dit artikel veel te lang. Maar het leek wel een HCC-dag uit de beginjaren.

En in datzelfde kader konden we ook onze commerciële standhouders zien. Er waren diverse partijen aanwezig die hardware, inkt, software en boeken en tijdschriften te koop hadden. Zowel wat gedateerd spul als het nieuwste van het nieuwste en dit alles tegen prijzen waar je zelfs op het internet toch goed voor moet zoeken. Zelf was ik uiteraard ook weer zwak, ik kan niet tegen boekhandels. Als ik een boekhandel zie, dan moet ik kopen. Enfin, ik lees graag en veel, dus het dient niet als kastvulling. Maar helemaal in de geest van HCC-dagen van weleer was er veel te koop in de vorm van 'voorlaatste versie' en zo kon je voor een zacht prijsje software vinden voor het bijhouden van een wijn-collectie, maar ook voor het maken en onderhouden van websites.

Helemaal nieuw was deze keer de aanpak rondom het thema muziek. Sommige mensen schertsten dat Evert verbannen was, maar we hebben eens geprobeerd de muziek in een andere zaal te plaatsen, waarbij dan het volume af en toe ook eens uitgeprobeerd kon worden. Helaas liep nog niet alles op rolletjes, de synchronisatie tussen de aanwezigen vergt nog enige coördinatie.

Lezingen

De grote publiekstrekker was Tony Krijnen van Microsoft Nederland. Hij is intussen een bekende van ons en weet altijd volle zalen te trekken met zijn bevlogen spreekstijl en zijn volstrekt grondige kennis van zaken. Iedereen kan altijd alles vragen en ik heb hem nog niet met de spreekwoordelijke 'mond vol tanden' gezien. Dit keer ging het over Windows 8.1, dat er binnenkort 'aan zit te komen'.

Ons Platform Windows is al geruime tijd bezig met het project 'de digitale woning'. Met lezingen en demonstraties werd dit interessante project weer volop onder de aandacht gebracht. Hopelijk kunnen we hier in dit blad ook spoedig een uitgebreid artikel aan wijden.

Zelf mocht ik een lezing geven over 'Sociale netwerken'. Deze stond al eens eerder op het programma, maar ik moest toen door persoonlijke omstandigheden afhaken. Een onderwerp dat me enorm boeit, maar waarbij mijn lezingen toch het niveau 'eenooig' nauwelijks ontstijgen. Gelukkig lukt het me nog wel redelijk om datgene wat ik weet ook begrijpelijk over te dragen.

'Social media' was onlangs binnen de HCC als thema heel actief, maar ook binnen CompUsers leeft het heel sterk en dat al geruime tijd. Dus we gaan dit nog verder uitbouwen. Let maar eens op, op Facebook bestaan we al, op Twitter ook. En zelfs binnen Hyves, hoewel dat niet meer zo 'trending' is. Uiteraard waren er veel meer lezingen, want dat ging de hele dag door, in maar liefst vier zalen.

Workshops

Ook waren er weer de vertrouwde workshops. Leuk om eens te bezoeken, echte aanraders. In een beperkte tijd leert u de belangrijkste zaken kennen rondom een thema of programma, waarmee u direct aan de slag kunt. Zo gaf bijvoorbeeld Marco Steen, onze penningmeester, een workshop rondom Prezi, een wel heel serieuze concurrent van PowerPoint voor het maken van presentaties. Kijk niet raar op als we op volgende evenementen Prezi weer terugzien, niet als thema voor een lezing of workshop, maar als tool waarmee de lezing wordt begeleid. Marco liet de deelnemers een leuke presentatie over CompUsers maken, die nu als webinar op internet te vinden is. Zo hebben we gelijk een beetje reclame voor onze vereniging op internet gezet.

Uiteraard was ook de SoftwareBus zelf present. Intussen is dat een vaste gewoonte geworden. Hier kunt u niet alleen kennis maken met de mensen die dit blad vorm en inhoud geven, maar ook eens zien hoe dat in zijn werk gaat. Bovendien kunt u hier een handleiding krijgen voor het geval u zelf eens iets wilt schrijven, maar bijvoorbeeld niet weet hoe te beginnen, of op welke wijze aangeleverd kan worden. Daar willen we graag uitleg over geven. En besef wel, eeuwige roem zal u ten deel vallen.

Dat doet me trouwens denken aan de vorige SoftwareBus, nummer 4; daarin stond een bijdrage van Frank Boek, over het kiezen van een laptop voor een student. Per abuis is daarbij zijn naam niet genoemd. Dat had natuurlijk wel moeten gebeuren. Frank, mijn excuses. Bij deze toch de eeuwige roem ook voor jou!

En dan is er nog onze spil in het web tijdens deze dagen, de Informatiebalie, in combinatie met de ontvangst aan de voordeur. Door de verdere professionalisering van ons gastheer-/gastvrouwschap voelen bezoekers zich nog meer dan voorheen welkom en weten ze de weg te vinden. En omdat dit op het moment, door het tijdelijk wegvallen van de eShop, de enige manier is om onze producten te verwerven, is dit team natuurlijk extra belangrijk geworden.

En last but not least, de bijeenkomst valt of staat natuurlijk met de toestroom van bezoek. En hoewel we moesten concurreren met de nabij gehouden 50+ beurs en het weer de mensen bepaald niet binnenhield, hebben we weer een grote en enthousiaste opkomst mee mogen maken. Hopelijk gaat dit nog lange tijd door, want de belangstelling is er nog steeds.

En Leen, niet gek voor de eerste keer!

Zo simpel is Robotica blijktbaar toch ook weer niet

Doet ie het niet meer? Laat ons maar eens wat testen doen...

Er was van alles te koop ... alleen onderstaande 3D-printer nog niet

● Terugblik op de Kaderdag ●

René Suiker

Elk jaar organiseert het bestuur van CompUsers een kaderdag. Deze wordt doorgaans gehouden in oktober, zo'n half jaar na de Algemene Leden Vergadering (ALV), die in april plaatsvindt.

Inleiding door Clemens Schellens

Vorig jaar weken we van deze traditie af, omdat we het kader bij elkaar wilden hebben nog vóór de inderhaast georganiseerde verenigingsdag van de HCC in Den Bosch. Dit jaar was er geen sprake van een groot evenement van de HCC, dus hielden we onze kaderdag gewoon weer in oktober.

Nuttig én aangenaam

Het doel van de kaderdag is altijd zowel inhoudelijk als intermenselijk. We hebben als verenigingsbestuur de behoefte ons beleid af te stemmen met ons meest betrokken kader en samen met hen ook de plannen te smeden voor de toekomst. Daarnaast willen we er ook gewoon een gezellige dag van maken, waarin we met elkaar de betrokkenheid met de vereniging gewoon letterlijk vieren door elkaar in een informele sfeer te ontmoeten en van gedachten te wisselen. En gelukkig is dat ook deze keer weer heel goed verlopen.

Druk programma

Nou is dat niet zo heel bijzonder als het misschien lijkt, want al hebben we onderling ook wel eens meningsverschillen over details, in grote lijnen willen we natuurlijk allemaal het beste voor onze vereniging, voor CompUsers. Een ieder draagt daar op zijn of haar manier naar beste kunnen een steentje aan bij. En omdat we dat allemaal vrijwillig doen, mogen we dat ook best wel eens met elkaar vieren. Maar er wordt op zo'n dag dus ook gewerkt.

We hadden een druk programma voor de vrije zaterdag. We riepen ons kader op om uiterlijk 10.00 uur al in Breuke-

len aanwezig te zijn. Dat lijkt riant, maar je zal maar in Maastricht of Oost-Groningen wonen: dan is dat nog een hele uitdaging, zeker als je van openbaar vervoer afhankelijk bent.

Inleiding

De huidige voorzitter, Henk van Andel, opende voor de laatste keer de kaderdag. Hij presenteerde het programma en blikte even terug op de kaderdag van vorig jaar, waarin we brainstormden over de toekomst van de Platforms.

De opzet voor vandaag

Marco Steen, onze penningmeester, belichtte de enquête die we afgelopen winter hebben gehouden, en waarop we heel veel respons hebben gekregen. Zo veel, dat een volledige verwerking nog niet eens heeft kunnen plaatsvinden.

De kwantitatieve informatie is wel geanalyseerd, maar de echte waarde zit vooral in de vrije teksten die overal zijn ingevuld. Die bevatten een schat aan informatie, en op basis van die informatie moeten we in staat zijn ons kader te versterken en te verbreden.

Versterking van de Platforms

Hierna was weer het woord aan Clemens Schellens, die medio november Henk van Andel gaat opvolgen als voorzitter (waarover elders in dit nummer meer) voor een uitleg over de eerste groepsactiviteit. 'Veel van onze Platforms en andere teams' zo zei hij, 'voelen de behoefte aan versterking, zoals nagenoeg elke vereniging in Nederland.'

Om de groepsactiviteit in te leiden voerden Henk van Andel en René Suiker een rollenspel uit, waarna in groepjes eenzelfde rollenspel werd gespeeld. Het doel daarvan was straks mensen te kunnen motiveren en mobiliseren om een actieve(re) rol in de vereniging te spelen.

In eerste instantie werd wat opgezien tegen deze 'verkooptraining', maar eenmaal bezig leek iedereen het toch wel leuk te vinden. En het is ook leuk: je mag mensen uit-

nodigen wat te vertellen over iets waar ze enthousiast over zijn. We proberen niet onze leden iets door de strot te duwen, maar bieden hen een forum om hun verhaal te vertellen. En niemand wordt verplicht om zich als vrijwilliger aan te melden, maar we zien veel vrijwilligers bij onze vereniging die dat heel lang volhouden. En dat komt door de goede sfeer en de goede facilitering, zeker, maar toch ook omdat het gewoon heel leuk is om anderen iets over je hobby te vertellen. Hier is alvast de vooraankondiging. Heeft u in de enquête aangegeven dat u actiever wilt meedoen, kijk dan niet vreemd op als u binnenkort door een van onze vrijwilligers gebeld wordt!

Middagprogramma

Na de uitstekend verzorgde lunch was het tijd voor het middagprogramma. Na wederom een korte inleiding gingen de groepen aan de slag om een aantal reële verbeteracties te identificeren en zo mogelijk in concrete acties om te zetten. Maar eerst werd even tijd genomen om vast te stellen wat er allemaal wél goed gaat. Want als vrijwilligers beseffen we het soms niet zo, maar er gaat heel veel goed, vooral dankzij de betrokkenheid van onze medewerkers.

Rondom de thema's 'website', 'SoftwareBus', 'nieuwe technologie', 'bijeenkomsten' en 'hulp op afstand' gingen werkgroepjes aan de gang, en na een goed half uur brainstormen rapporteerden zij over hun bevindingen. Met deze bevindingen gaan we aan de slag en daar zult u gauw meer over horen. Ook voor de SoftwareBus staan veranderingen op stapel. Wordt vervolgd.

Afsluiting

En toen was er nog even de bar, waar we op gezellige en verantwoorde wijze de dag afsloten, waarna rond 17.00 uur ieder huiswaarts keerde met weer verse energie en verfrissende inzichten, en vooral de motivatie om het morgen nóg beter te doen.

Ik ben trots op ons kader en, naar ik hoop, u ook!

● DVD's afspelen op je mobiele apparaat ●

De Samsung Optical Smart Hub SE-208BW

Ernst Roelofs

Tablets, ultrabooks, laptops en smartphones kenmerken zich door hun compactheid. Deze apparaten zijn dan ook niet geschikt om prehistorische schijfjes, genaamd CD en DVD, af te spelen. De moderne gebruiker 'streamt' immers naar zijn 'device'. Echter, voor wie geen zin heeft om of via het internet te streamen of eerst DVD's illegaal te rippen en vervolgens naar zijn of haar mobiele apparaat te sturen, is er Samsungs Optical Smart Hub.

De Optical Smart Hub is een externe CD/DVD-speler/brander, die je via je tablet, smartphone of laptop/computer kunt gebruiken. Als extra kun je op de Optical Smart Hub SE-208BW een USB-apparaat, zoals een USB-stick of externe harde schijf, aansluiten en de inhoud vervolgens bekijken en/of afspelen op je mobiele apparaat (voor de aansluitingen, zie foto). Daarnaast heeft het apparaat voor de liefhebber nog een aantal netwerkfuncties als router en access point.

Inhoud van de doos

Naast de Optical Smart Hub SE208BW staan op de meegeleverde CD ook Nero Essentials en een digitale handleiding, die echter alleen onder Windows te gebruiken is. Een compacte papieren handleiding voor de pc ontbreekt evenmin. Verder worden een 5V/4A voeding en een USB-Y-stekker meegeleverd, zo-

dat via een tweede USB-poort stroom verkregen kan worden. De gratis Mobile Smart Hub-app om het apparaat via je mobiele apparaat te bedienen, kan via de betreffende Store opgehaald worden.

Te gebruiken onder:

De Optical Smart Hub van Samsung kan volgens de gebruiksaanwijzing met Windows, OSX, iOS en Android overweg. Echter, het enige wat naar OSX verwijst is het logo op de doos. Het apparaat is zeker onder OSX te gebruiken, maar daarvoor moet je eerst de online handleiding raadplegen of de Mobile Smart Hub-app gebruiken. Met deze app kun je na aanmelding via de Wi-Fi van je mobiele apparaat, niet alleen DVD's en CD's afspelen, maar ook een backup maken en alle instellingen van de Smart Hub aanpassen. Via de computer is de standaard URL <http://smarthub> of <http://192.168.1.1>.

Werkt het?

Na het aansluiten van de externe voeding knippert de voedingsled enige tijd voordat de Wi-Fi-led gaat branden.

Zodra die led brandt is het apparaat klaar voor draadloos gebruik. Als DVD-speler aangesloten op de USB-poort werkt de Smart Hub prima. Op een Mac wordt de DVD direct her-

kend en het afspelen gaat vlekkeloos. Ook op een oude iPod (3^e gen.) werkt de Smart Hub prima.

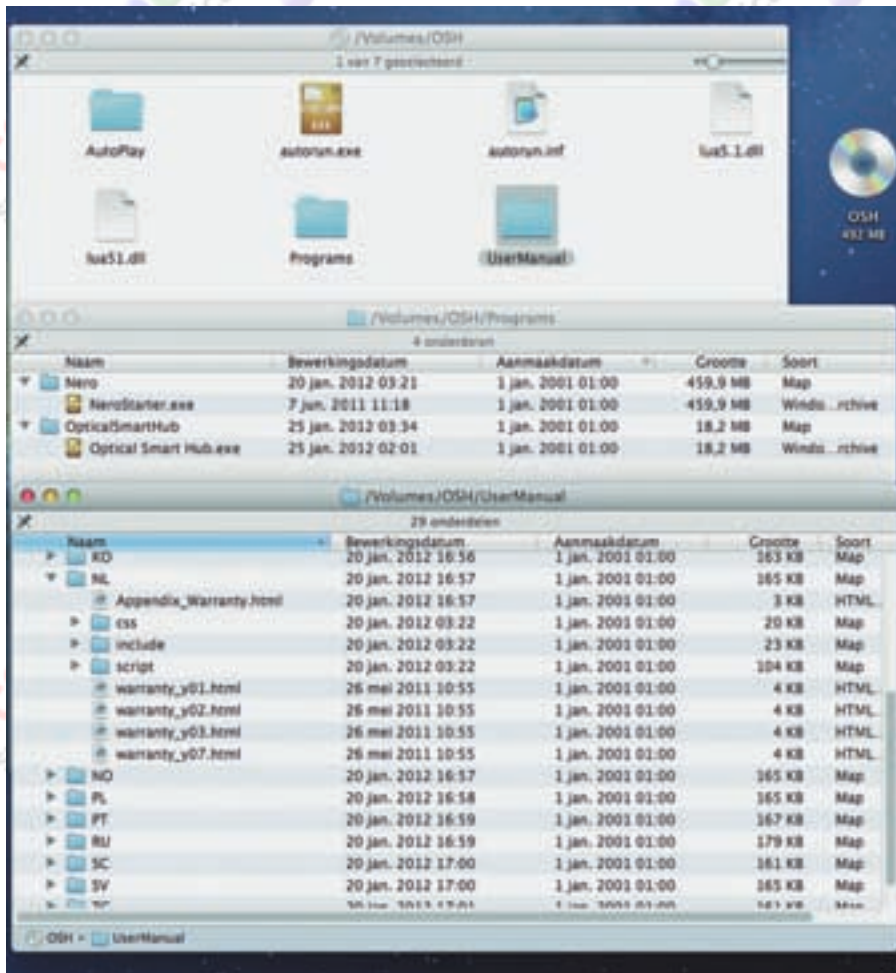
De kwaliteit is instelbaar, maar alleen in de laagste kwaliteit is het dan onscherpe beeld vloeiend en zijn beeld en geluid synchroon (er zijn 3 kwaliteitsstanden: SW 25%, SW 50%, SW 100%).

Het DVD-menu is op het kleine scherm echter amper te bedienen. Op de modernere Samsung S III gaat het een stuk voortvarender, maar ook daar merk je dat het beeld in de hoogste kwaliteit af en toe geladen moet worden, hetgeen na enige minuten alleen maar erger lijkt te worden.

De kwaliteit van SW 100% naar SW 25% terugschroeven lijkt dan niet veel meer uit te halen; het beeld wordt steeds schokkeriger en uiteindelijk stopt de DVD-speler ermee. Al met al heeft de S III het er voelbaar (warm) moeilijk mee.

Op de grote broer van de S III, de Note 10.1, crashte de Mobile Smart Hub-app met enige regelmaat. Dat was vóór de upgrade niet het geval; toen werden films nog redelijk vloeiend afgespeeld. De afstand tussen Smart Hub en mobiel apparaat maakt in zoverre niet uit, dat een afstand van minder dan een meter

voor bovengenoemd onrustig beeld zorgde. Uiteraard kan er maar één individu gebruikmaken van de DVD-speler, maar er kunnen wel maximaal vier gebruikers

gebruikmaken via de app op hun mobiele apparaat. Wellicht dat het afspelen vloeiender gaat als de Smart Hub via de netwerkkabel op het netwerk wordt aangesloten.

Als CD-speler kan de Smart Hub tijdens het bufferen voorafgaand aan het afspelen behoorlijk lawaaiig zijn. Verder is het handig om bij afspelen van CD's te wachten tot alle nummers geladen zijn, omdat de Smart Hub niet alleen lawaaiig is, maar ook CD's niet zonder korte onderbrekingen kan afspelen.

Gebruik zonder externe voeding

De Optical Smart Hub kan rechtstreeks via USB op een computer of laptop aangesloten worden. Het apparaat gedraagt zich dan als een gewone externe DVD-speler/brander.

Gebruik met externe voeding

De Optical Smart Hub kan via de netwerkkabel op het lokale netwerk worden aangesloten, zodat alle op het netwerk aangesloten apparaten de DVD-speler/brander kunnen benaderen. De Optical Smart Hub is via de Mobile Smart Hub-app te bedienen en in te stellen. Bij aanmelden via Wi-Fi valt de internetverbinding weg, maar dat probleem kun je ondervangen door de Smart Hub via de kabel op het netwerk aan te sluiten.

Door een USB-apparaat of externe harde schijf op de Optical Smart Hub aan te sluiten, kunnen bestanden die daarop staan geraadpleegd en/of afgespeeld worden.

De SmartHub heeft een media- en ftp-server aan boord, waardoor het mogelijk is via het internet DVD's te bekijken, en is als router en als access point te gebruiken. iSCSI wordt ondersteund.

AV-connectiviteit: via de USB-aansluiting DVD's afspelen op tv's die deze functie ondersteunen.

Wat heb je eraan?

De Smart Hub is een al wat oudere gadget (2012). Voor mensen met een laptop zonder DVD-speler kan de Smart Hub een uitkomst zijn. Met een beetje zoeken ben je qua prijs amper duurder uit dan voor een 'gewone' externe DVD-speler. Helaas vielen de resultaten tegen, ook met de nieuwste firmware. In de hoogste resolutie via Wi-Fi een DVD bekijken was niet op alle mobiele apparaten een succes. Bij de test door

URL's:

http://www.tsstodd.com/WebManual/SmartHub/SE-208BW/nl/Setting_Configure_Wi-Fi.html
<http://nl.hardware.info/tv/477/samsung-optical-smart-hub-video-review>
<http://www.pcmweb.nl/review/samsung-optical-smart-hub.html>

PCM waren de uitkomsten echter positiever.

Een ander nadeel is dat het apparaat zonder externe voedingsbron niet als draadloos apparaat te gebruiken is.

Daartegenover staat dat de Smart Hub voor gevorderden veel netwerk mogelijkheden heeft. Je bent echter wel een paar avonden zoet voordat je alle mogelijkheden uitgeprobeerd en ingesteld hebt. Ik heb mede door de startproblemen niet alles kunnen uitproberen. Gelukkig is er een resetknop om verkeerde instellingen ongedaan te maken.

Plus en min

- + Veelzijdig apparaat
- + relatief goedkoop
- + gebruikersvriendelijk voor tablet- en pc-gebruikers
- + veel (netwerk) instelmogelijkheden
- + ondersteunt iSCSI.
- Streamen via de Wi-Fi-verbinding is, zeker bij de hoogste kwaliteit, lang niet altijd lipsynchroon en vloeiend.
- Mobiele Smart Hub crashte op de Note 10.1 na updaten firmware.
- Geen software of uitleg op de CD-ROM voor Mac-gebruikers.
- Heeft een externe voeding nodig (5V/4A) voor draadloos gebruik en netwerkfuncties.

- Bij afspelen van CD's soms behoorlijk lawaaiig.
- Verbinding zoeken via Wi-Fi leverde af en toe - op de Mac - een time-out op; stekker uit de Smart Hub en opnieuw aansluiten loste dat probleem op.
- Het is mij niet gelukt om via Wi-Fi naar een Mac te streamen of een FTP-verbinding te maken, maar dat is door de USB-aansluiting ook niet nodig (niet getest op een Windowscomputer).
- In de handleiding wordt Windows 8 niet genoemd).

Schijf indelen met Diskpart

Rein de Jong

DiskPart is een vaak vergeten tool, die vooral bij het inrichten van systemen goede diensten kan bewijzen.

Het is een essentieel commando dat vanuit de CMD-prompt wordt gestart. DiskPart is de opvolger van Fdisk. Voor het eerst verschenen in Windows XP.

DiskPart heeft de volgende functies:

- Partitioneren van schijven
- Formatteren van schijven
- Initialiseren van een schijf
- Volumes vergroten en verkleinen
- RAID instellen
- Werken met Virtuele Schijven VHD's (Alleen op Windows 7 en Windows Server 2008 R2)
- USB-stick opstartbaar maken

Persoonlijk vind ik DiskPart onmisbaar bij het installeren van systemen. Het verbaast mij dan ook dat velen, waaronder ook profs, niet veel weten van dit commando. Ik zal wat vertellen over het wissen, partitioneren en formatteren van een harde schijf met behulp van DiskPart.

Vanaf de Command-prompt (CMD), tik je in diskpart en je drukt op [Enter]. Wanneer DiskPart is gestart, toont het zijn eigen commando:

```

C:\>diskpart
Microsoft DiskPart-versie 6.1.7600
Copyright (C) 1999-2008 Microsoft Corporation.
Op computer: RHINO
DISKPART>
  
```

Je ziet hier dat DiskPart zijn eigen command prompt heeft. Eigenlijk zie je dat DiskPart een eigen commando-omgeving heeft.

Een Command Line Interface (CLI) binnen een andere CLI (de CMD Command Line). Wanneer je help intikt (of een ongeldig commando), dan geeft DiskPart een overzicht van de bijna 40 commando's die het kent. Laat je echter niet afschrikken door de hoeveelheid commando's, want je gebruikt er zelden meer dan acht!

Zoals bekend mag worden geacht: wanneer je ooit een schijf hebt geïntialiseerd met het Grafische Schijfbeheer (RMK - Deze Computer > Beheren > Schijfbeheer), kies je eerst een fysieke schijf voordat je er wat mee kunt. Pas dan maak je één of meer partities. Vervolgens formateer je die, en geef ze een naam en een schijfletter. DiskPart hanteert dezelfde werkwijze.

1. Selecteer een fysieke schijf
2. Maak partitie(s)
3. Selecteer de partitie
4. Doe er wat mee (b.v. formatteren)

Om een specifieke schijf te selecteren tik je een volgend commando:

Code:
`select disk`

Hoe weet je nu welk nummer de schijf is die je wenst te bewerken? Hier kom je achter door het commando list disk in te tikken.

Je krijgt dan:

```

Microsoft DiskPart-versie 6.1.7600
Copyright (C) 1999-2008 Microsoft Corporation.
Op computer: RHINO
DISKPART> list disk

Schijf Nr.      Status      Grootte  Urij      Dyn      GPT
-----
Schijf 0       Online      1397 GB  0 B       0 B
Schijf 1       Online      698 GB   0 B       0 B
Schijf 2       Geen medium 0 B       0 B
Schijf 3       Geen medium 0 B       0 B
Schijf 4       Geen medium 0 B       0 B
Schijf 5       Geen medium 0 B       0 B
  
```

Schijfnummers starten bij 0, niet bij 1. Je ziet ook dat beide schijven hun informatie in het Master Boot Record (MBR) opslaan i.p.v. in een GUID partitie tabel (GPT). Beide schijven zijn basisschijven, niet dynamisch. Daarnaast zie je een aantal kaartslots, waar geen geheugenkaart inziet. Ik maak het nu wat moeilijker door te zeggen dan dit systeem twee schijven heeft. De eerste heeft de partities:

1. Windows 7 OS
2. Data en applicaties

Omdat je niet per ongeluk je systeempartities wenst te wissen, moet je weten wat wat is. Om meer informatie te krijgen gebruik je select disk gevolgd door detail disk. We starten met disk 0 en zien wat die bevat.

Code:
`select disk 0 detail disk`

Dit levert op:

```

DISKPART> detail disk

STYUW0210102
Schijf-ID: 809644FC
Type : MBR
Status : Online
Vol : 0
LDR-ID : 0
Pad naar de locatie : PCI BOOT (GRUB) (CONTROLLER)
Meldige alleen-lezen status : Nee
Alleen-lezen : Nee
Opstartschijf : Ja
Schijf voor statusbestand : Ja
Schijf voor statusbestand : Nee
Schijf voor crashdump : Ja
Geïntende schijf : Nee

Volume #00  Ltr Label FS Type Grootte Status Info
-----
volume 2    C  boot system NTFS partitie 100 MB In orde System
volume 4    E  data NTFS partitie 104 GB In orde Opstart
volume 5    F  data NTFS partitie 1792 GB In orde
  
```

Je ziet dat het overeenstemt met wat ik eerder weergaf, maar er is meer! Je ziet een systeempartitie (volume 3) die door het systeem is gereserveerd. Deze bevat opstartbestanden voor Windows 7. Deze schijf is dus niet degene die we willen. Nu kijken op disk 1. We zien nu:

OK. Deze mag wel schoon. We typen nu het commando

```

DISKPART> detail disk

Schijf-ID: 809644FC
Type : MBR
Status : Online
Vol : 0
LDR-ID : 0
Pad naar de locatie : UNAVAILABLE
Meldige alleen-lezen status : Nee
Alleen-lezen : Nee
Opstartschijf : Nee
Schijf voor statusbestand : Nee
Schijf voor statusbestand : Nee
Schijf voor crashdump : Nee
Geïntende schijf : Nee

Volume #00  Ltr Label FS Type Grootte Status Info
-----
volume 11   C  data NTFS partitie 48 GB In orde
volume 12   F  data NTFS partitie 647 GB In orde
  
```

clean. Dat verwijderd niet echt de inhoud van de schijf. Het wist alleen maar het Master Boot Record, dat de index van de schijf is. De oude data staat nog steeds op de schijf. Windows 'ziet' die alleen niet meer. De data wordt gaandeweg overschreven met nieuwe gegevens. Dat gebeurt wanneer de schijf weer in gebruik genomen is, door er een nieuwe structuur aan toe te kennen, over de oude (gewiste) structuur heen.

Om de schijf in gebruik te kunnen nemen, zal er tenminste één partitie aangemaakt dienen te worden. De meest simpele aanpak is één grote primaire partitie aanmaken met het commando `create partition primary`. Wanneer je echter de schijf in meerdere partities wilt delen, moet je de "size"-parameter toevoegen. Gevolgd door de gewenste grootte van de partitie in megabytes. Wanneer je twee partities wenst te maken van 100 GB respectievelijk 598 GB, dan maak je de eerste door in te tikken:

Code:
`create partition primary size=102400`

(NB: Een gigabyte bestaat uit 1024 MB, niet 1000!). Daarna kan de tweede partitie worden gemaakt, gewoon door het in-tikken van `create partition primary`. Een parameter is niet nodig, omdat je - door het weglaten daarvan - DiskPart opdraagt de resterende ruimte in beslag te nemen. Het resultaat van de commando's is te zien door `list partition` in te tikken.

```
DISKPART> create partition primary size=102400
DiskPart heeft de opgegeven partitie gemaakt.
DISKPART> create partition primary
DiskPart heeft de opgegeven partitie gemaakt.
DISKPART> list partition

Partitie  #  Type          Grootte  Offset
-----  -  -
Partitie 1  Primaire      100 GB   1024 KB
* Partitie 2  Primaire      598 GB   100 GB
```

Het * voor partitie 2 geeft aan dat DiskPart deze partitie in bewerking heeft (scope). Tikken we nu `format fs=ntfs label="Back-up" Quick` dan wordt die partitie geformatteerd met als bestandssysteem NTFS (= standaard en kan dus ook worden weggelaten) en als naam: Back-up. Quick wil zeggen: doe een snelle formattering.

Willen we partitie 1 ook formatteren, dan eerst de scope verleggen door `select partition 1` en dan `format label=data`.

Met het commando `assign` kan een vrije stationsletter aan de partitie worden toegekend. Ik geef in:

Code:
`assign letter=G`

Nu wordt driveletter G: toegekend aan het volume dat de scope heeft. Met `list volume` zie je het resultaat.

```
* volume 11  G  data          NTFS  partitie  100 GB  In orde
volume 12  Back-up       NTFS  partitie  598 GB  In orde
```

Wil je meer weten?
 Raadpleeg de helpfunctie. Tik eens in:

Code:
`HelpHelp formatHelp create [volume|partition|disk]`

Wanneer er data op de schijf staat die van grote waarde is, maak dan eerst een back-up van die gegevens. Overigens gebruik ik DiskPart (net als vroeger Fdisk) het meest op schijven die leeg mogen of leeg zijn. Veel nut gewenst van het gebruik van DiskPart. Maar wees voorzichtig!

Geen 100 MB-partitie voor Windows 7

Wanneer je Windows 7 op een schone schijf installeert, dan maakt het naast de systeem-partitie (C:) standaard een 100 MB partitie aan met alle bestanden die voor het booten noodzakelijk zijn.

Een voordeel hiervan is dat deze bestanden beschermd zijn tegen ongewenst verwijderen of overschrijven: hetzij per ongeluk, dan wel expres, bijvoorbeeld door malware. Nadeel van deze 100 MB partitie is, dat het een primaire partitie is. Daarvan mogen er per fysieke harde schijf maar vier aanwezig zijn.

Wil je die 100 MB primaire systeempartitie onder Windows 7 niet, dan kun je tijdens de installatie voorkomen dat die wordt aangemaakt, door met behulp van DiskPart zelf de schijf in te delen. Dit scheelt één primaire partitie. Er kunnen er immers per schijf maar vier aanwezig zijn! Een beschrijving van DiskPart staat op de vorige bladzijde.

Let op: Dit doe je eigenlijk alleen als je verwacht nu of in de toekomst een vierde primaire partitie nodig te hebben. Het vormt namelijk wel een veiligheidsrisico: de systeembestanden zijn nu benaderbaar en kunnen dus ook per ongeluk door jezelf - of expres, bijvoorbeeld door een virus - worden verwijderd!

Wie herinnert zich niet het abusievelijk verwijderen van `user32.dll` door AVG 7.5/8 in 2008? Windows XP startte daarvoor niet meer op.

DiskPart start vanaf de Command Prompt (CMD). Hoe krijg je die tijdens de installatie van Windows 7?

Op het moment dat het eerste invulscherf verschijnt (Taal/Tijd/Toetsenbord) druk je op Shift-F10, et voilà: een CMD-venster verschijnt. Nu kun je met behulp van DiskPart de schijf gaan indelen. Eventueel eerst leegmaken. De opdracht `clean` maakt de schijf schoon.

Voor een typische configuratie, zie hieronder de commando's. Meestal zal de te installeren schijf 'drive 0' zijn. `List disk` toont of je de juiste hebt. Ik maak hier een C: (Win7) van 200 GB en een D: (Data) voor de rest.

Code:
`Diskpart`
`List Disk`
`select disk 0`
`clean (als de schijf nog niet leeg is)`
`create partition primary size=204800`
`create partition primary`
`list partition (2 = actief)`
`format label="Data" Quick`
`assign letter=dselect partition 1`
`format label="Win7" Quick`
`assign letter=c`
`list volume (ter controle)`
`exit`

Nu is de schijf ingedeeld. Het commando-venster kan met de opdracht `exit` worden gesloten en de installatie van Windows 7 kan doorgaan.

Een paar schermen verder kun je dan kiezen dat Windows 7 op de zo juist gemaakte C:-schijf geïnstalleerd kan worden. De systeembestanden worden dan, net zoals eerder bij XP en Vista, op C: geplaatst. Deze staan in een aparte map: `C:\boot`.

● Bomvrije en NSA-veilige backups ●

Henk van Andel

Toen ik Peter Benedick vroeg of ik zijn bedrijf BackupNed mocht bezoeken en daar wat over schrijven in de SoftwareBus, keek hij eerst bedenkelijk. Veiligheid wordt bij BackupNed met hoofdletters geschreven en pottenkijkers dragen daar niet aan bij. Maar ten slotte stemde hij toe, mits veiligheidsaspecten in acht zouden worden genomen. En dat kon ik toezeggen.

Dit artikel en de foto's zijn door de veiligheidsfunctionaris vrijgegeven voor publicatie in de SoftwareBus.

Voorzien in een behoefte

Het valt niet mee om je waardevolle gegevens veilig op te slaan. Er zijn allerlei bedreigingen, zoals brand, overstromingen en diefstal. Daarom is het nuttig om een backup 'off-site' aan te houden.

Ex-politieman Peter Benedick maakte daar in 1995 het bedrijf BackupNed van en bezit inmiddels een aantal voormalige atoomvrije en ondergrondse commandocentra. Het bedrijf is gevestigd in Oosterbeek en daar is ook de bezochte schuilkelder. In Dedemsvaart is een tweede schuilkelder in bedrijf.

De circa 150 klanten zijn vooral grote bedrijven en overheden, voornamelijk uit Nederland, maar ook uit het buitenland. Bedrijven zijn verplicht gegevens tien jaar op te slaan, maar willen veelal meer dan dat. Overheden zijn vaak verplicht om gegevens veel langer op te slaan; voor gemeente-archieven geldt bijvoorbeeld een termijn van honderd jaar. Maar het liefst wil men dat bepaalde archieven voor de eeuwigheid worden bewaard.

Voormalige commandocentra

Van belang is, de gegevens veilig op te slaan. Niet zomaar in een schuurtje achter het huis, want dat zou in brand kunnen vliegen; er zou zelfs een vliegtuig op neer kunnen storten. Voormalige commandocentra kunnen hierom van een uitstekende tweede jeugd genieten. Diep onder de grond wordt een aantal gevaren uitgesloten.

Tijdens de koude oorlog werden veel civiele commandocentra gebouwd. Vooral door de overheid, maar ook wel door particulieren. Deze centra moesten bij een atoomaanval bescherming bieden. De locaties van deze centra werd angstvallig geheim gehouden. Ze hadden een beperkte capaciteit en waren vooral bedoeld voor vitale delen van openbaar bestuur. Het gros van de bevolking had er niet veel aan, alhoewel daar ook wel beperkte voorzieningen voor waren. Anders was het in Oost-Europa, waar veel schuilkelders aanwezig waren voor de burgers.

Sedert medio jaren tachtig is het schuilkelderbeleid grotendeels opgeheven. Veel schuilkelders werden vrijgegeven. Een aantal ervan kun je nu bezoeken als monument.

Locatie BackupNed

In Oosterbeek was het commandocentrum gebouwd voor de provincie Gelderland. Op een onopvallende plaats in een woonwijk. Deze had na de koude oorlog nog een periode een functie: de kerncentrale in het nabijgelegen Dodewaard vormde nog een bedreiging. Nadat deze centrale werd gesloten, werd de bunker door BackupNed omgebouwd voor opslag van digitale gegevens.

Oosterbeek is heuvelachtig. Het is een stuwval uit de ijstijd. Tot hier kwamen de gletschers. De schuilkelder ligt zestig meter boven NAP, veilig voor welke denkbare overstroming dan ook in Nederland. En veilig onder een zes meter dik pakket zand.

De oorspronkelijke functie is nog te herkennen aan enkele souvenirs. Zoals een groot plakkaat met een schema van een atoombom tegen de muur. Een commandopost is bewaard gebleven. Evenals een ventilatieventiel en een dikke stalen deur die nergens heen leidt.

Aan de buitenkant viel weinig te doen. Wanden en plafond zijn van een meter dik beton, daar kun je ook niets mee. De oorspronkelijke oppervlakte van 600 m² is dus ongewijzigd.

Maar verder bleef er weinig over. Inwendig werd alles eruit gebroken en geschikt gemaakt voor de nieuwe functie. Er werd een uitgebreid airconditioningsysteem geïnstalleerd om temperatuur en vochtigheid optimaal in de hand te houden. En uiteraard zijn er allerlei veiligheidsvoorzieningen. Ik zal daar weinig van gezien hebben en er zeker geen mededelingen over doe

Alhoewel de locatie van BackupNed geen topgeheim is, wil men deze toch zeker niet aan de grote klok hangen. Tijdens de verbouwing werden er schuttingen omheen geplaatst. De ingang is heel onopvallend. Telefonisch werd mij duidelijk gemaakt hoe ik de ingang kon vinden. Ik mocht niet voor de ingang parkeren. Ik mocht er geen foto van maken en bij vertrek werd mij uitgeleide gedaan.

Opslagmedia

Het belangrijkste zijn de zogenaamde LTO-tapes. Nee, die hebben wij niet thuis; dat zijn dure tapes, maar de benodigde apparatuur is voor thuisgebruik onbereikbaar.

De afkorting LTO staat voor 'Digital Linear-Open'. Dit soort werd in de jaren negentig door een aantal fabrikanten

geïntroduceerd voor opslag van digitale gegevens. Een aantal standards met telkens hogere capaciteit hebben elkaar opgevolgd. Het meest gangbaar is nu LTO4, deze heeft (gecomprimeerd) een capaciteit van 1.600 gigabytes voor een

mediaprijs van circa € 50. De afmetingen van een LTO-cartridge zijn ongeveer 10 x 10 x 2,5 cm, waarin meer dan 800 meter flinterdunne tape zit. Een waar stukje vernuft!

De levensduur van dit soort tape is bij de juiste klimatologische condities tientallen jaren. Een grotere bedreiging is echter de apparatuur om de tapes te lezen en te beschrijven. Heb je thuis nog floppy's? En heb je nog een drive in je pc om deze te lezen? Misschien een aantal nog wel voor 3,5 inch floppy's. Maar hoe zit het met de 5,25 en 8 inch modellen? De vraag is overigens of deze de data nog vastgehouden hebben.

BackupNed biedt ook daar een oplossing voor. Er wordt apparatuur bewaard om ook verouderde tapes nog te kunnen lezen als de klant niet meer over de benodigde apparatuur beschikt. Het is ook mogelijk tapes te 'verversen' of om te zetten naar een ander type.

	LTO2 Tape	LTO3 Tape	LTO4 Tape	LTO5 Tape	LTO6 Tape
Compressed capacity	400 GB	800 GB	1,6 TB	3 TB	6 TB
Native capacity	200 GB	400 GB	800 GB	1,6 TB	3,2 TB
Comp. Data Rate	up to 80 MB/s	up to 160 MB/s	up to 240 MB/s	up to 280 MB/s	up to 320 MB/s
Native Data Rate	up to 40 MB/s	up to 80 MB/s	up to 120 MB/s	up to 140 MB/s	up to 160 MB/s

Dienstverlening

Een veilige opslag van tapes is de hoofdmoot. Maar BackupNed biedt nog meer diensten. Het belangrijkste is dat de tapes bij de klant worden opgehaald en zonodig teruggebracht. Dat gebeurt met onopvallende auto's. Volgens een min of meer vast schema krijgt de klant elke week of zelfs elke dag bezoek, sommige klanten ook in het weekend. Er is een zeer uitgebreid 'track en trace'-systeem, waarin de klant op elk moment inzage kan hebben. Daarnaast is er de mogelijkheid om tapes te verversen of om te zetten. Soms worden tapes overbodig. De klant kan ze dan terugvragen, maar het is ook mogelijk overbodige tapes te laten vernietigen. Uiteraard gebeurt dat omringd

door de nodige procedures. De kans dat een tape op straat naast de vuilnisbak belandt, is nihil.

Veiligheid

We weten maar al te goed dat veiligheid betrekkelijk is. Maar BackupNed heeft een verfijnd systeem om eruit te halen wat erin zit. Om de optimale veiligheid te bereiken en te handhaven, heeft BackupNed een veiligheidsfunctionaris. Er wordt gewerkt onder de ISO27K (27000-reeks) normen, die speciaal zijn opgesteld voor veiligheid op ICT-gebied.

De volgende systemen dragen bij aan deze veiligheid:

- Gegevens worden door de klant versleuteld op de media gezet. Mocht ooit een tape verwisseld worden of in verkeerde handen komen, dan nog zijn de gegevens veilig.

- Het verwisselen van een tape is nagenoeg uitgesloten. Elke tape heeft een barcode. Aan de hand van de barcode wordt de tape vanaf de klant tot en met de opslag bij BackupNed tot in detail gevolgd.
- Elk verder kenmerk van de klant is afwezig. Eenmaal aangekomen bij BackupNed zijn er ten minste twee medewerkers nodig om een tape op te slaan of te verplaatsen. Een computer weet natuurlijk precies waar welke tape zich bevindt, maar dit terugvoeren naar een klant is streng geheim.
- Tijdens transport worden de tapes vervoerd in koffertjes. Die zijn alle voorzien van een RFID-chip die op veel plaatsen automatisch worden geregistreerd. Ook als de tapes nog onderweg zijn, kan de klant zien waar deze zijn.

- Mij is verzekerd dat de atoombunker streng beveiligd is tegen brand, wateroverlast en inbraak. Maar hoe, dat was niet zichtbaar en werd er niet bij verteld. Wel was duidelijk dat bij calamiteiten snel ingegrepen kan worden en dat zonodig ook het 'bevoegd gezag' snel daarbij aanwezig kan zijn.
- Het stelen van een transportauto ter wille van de data is bij voorbaat al zinloos, tenzij je de tapes zou kunnen decoderen. Mocht het ooit toch nodig zijn, kan een auto op afstand worden stilgezet.
- Medewerkers moeten beschikken over een 'V.O.G.' (verklaring omtrent gedrag), die ook regelmatig moet worden vernieuwd. Een dergelijke verklaring blijkt ieder van zichzelf bij de gemeente te kunnen opvragen, mits met een goede reden en mits daarvoor de geldende leges worden betaald.

NSA blijft buiten

Dat de gegevens op de tapes versleuteld zijn, is nog geen garantie dat een instantie zoals de NSA (National Security Agency, USA) deze niet zou kunnen ontcijferen. En er zijn vast gegevens bij die de NSA interessant genoeg daarvoor vindt.

De tapes worden fysiek getransporteerd en opgeslagen. Ze komen nergens 'online' en ook een instantie als de inmiddels beruchte NSA heeft het nakijken.

Conclusie

Diep onder de grond op een hoogte van 60 meter boven NAP worden backup-tapes veilig opgeslagen. Met een staf van vijftien personen verzorgt BackupNed bovendien het transport van en naar de klant.

De locatie van de tapes wordt in een streng regime bewaakt en gevolgd. De klant heeft hier inzage in, maar niemand kan de tapes van een klant identificeren of de exacte locatie ervan achterhalen. Voor het verplaatsen van tapes zijn ten minste twee medewerkers nodig.

Op dit moment slaat BackupNed ongeveer 50.000 tapes op. Dit aantal groeit met circa 1000 stuks per maand voor met name de langetermijnarchivering (long term archiving). 'In de twintig jaar dat deze dienst wordt verricht, is nog nooit een tape zoekgeraakt', zegt oprichter en eigenaar Peter Benedick.

● Massaal over naar ●

Windows 8.1 ?

Ger Stok

Als u dit leest is de introductie en uitrol van Windows 8.1 een feit. We laten de meest in het oog springende aanpassingen hier voor u aan de orde komen

De download van Windows 8.1 wordt gedistribueerd via de app-store en komt beschikbaar voor pc's of tablets met een volledige Windows 8 versie (Standaard en Pro) en is voor huidige Windows 8-gebruikers gratis. De aanpassingen moeten de twijfelaars over de streep trekken om de upgrade naar Windows 8 te gaan uitvoeren. Eigenaren van Windows RT-machines zijn afhankelijk van de fabrikant van de tablet of er een update beschikbaar komt. Duidelijk is dat er voor een aantal RT-tablets van het eerste uur geen update zal uitkomen.

De belangrijkste aanpassingen zijn:

De startknop terug?

De startknop is terug linksonder in het scherm. In plaats van het aloude start-menu wordt nu een beginscherm met de tegelknoppen opgeroepen. Het doet daarmee denken aan de thuisknop op tablets/telefoons. Microsoft is daarbij gedeeltelijk teruggekomen op zijn veel te eigenzinnige kijk op het besturingssysteem. Een andere verbetering is dat de achtergrond van de desktop nu ook op het startscherm getoond worden, wat een rustiger beeld oplevert als je omschakelt van desktop naar startscherm.

Bureaublad bij het opstarten

Het besturingssysteem kan zo ingesteld worden dat gebruikers bij het opstarten van de pc niet langs het startscherm geleid worden, maar direct naar de desktop kunnen gaan. Een zegen voor degenen die geen aanraakscherm hebben en bijna uitsluitend op de desktop werken.

Startscherm gemakkelijker in te delen

Gebruikers kunnen het startscherm beter naar eigen wens indelen, zoals dat ook op Windows-telefoons kan. De grootte van de knoppen kan naar eigen wens kan worden aangepast. Alleen de grote knoppen kunnen interactieve informatie tonen over bijvoorbeeld mail of het weer. Van de kleinere knoppen passen er meer op het startscherm.

Geavanceerde zoekmachine

De Bing-zoekmachine van Microsoft vervult in Windows 8.1 een belangrijke rol. Er wordt niet alleen lokaal op de computer naar afbeeldingen, programma's en de inhoud van documenten gezocht,

maar ook wordt er aanvullend online gezocht naar extra informatie. Een zoekopdracht geeft nu ook informatie die op het internet beschikbaar is.

Meerder apps op een scherm

Was het bij Windows 8 mogelijk om twee apps tegelijk op het scherm te zetten, weliswaar in de vaste verhouding 1/3 en 2/3, nu is het bij Windows 8.1 ook mogelijk om op een full HD-scherm tot vier apps te tonen, waarbij de venstergrootte per app instelbaar is. En apps zijn ook bruikbaar op meerdere monitoren met verschillende views.

Charms of niet?

Huidige gebruikers van Windows 8 kennen het wel: je bent op de desktop aan het werken en wilt het programma met het kruisje rechtsboven afsluiten, dan komen die verd... charms weer onbedoeld tevoorschijn. De charms en ook de jumplist aan de linkerzijde zijn nu uit te schakelen.

En de uitknop dan? Hoe kom je daarbij als je de charms hebt uitgeschakeld? Dat kan nu gelukkig op normale wijze via de Startknop.

En zakelijke gebruikers dan ...?

Voor die categorie zijn ook een aantal aanpassingen gedaan. Het (gedeeltelijk) opnemen in een bedrijfsnetwerk wordt eenvoudiger. Verder zijn de functies voor draadloos printen en projecteren sterk verbeterd. Om VPN-verbindingen te maken hoeft je nu geen doctoraalstudie meer te volgen ...

Het moet gezegd worden, Windows 8 is en was geen slecht besturingssysteem.

Er zijn weinig problemen gerapporteerd, er is dus geen argument tegen de overstap. Begrijpelijk is ook dat Microsoft de werelden van tablets, telefoon en desktop dichter bij elkaar wilde brengen. Maar de manier waarop dat de consument door de strot werd geduwd, verdient geen hoofdprijs.

De marketeers moeten gedacht hebben dat de markt 'maakbaar' is, maar hebben daarbij duidelijk hun hand overspeeld. Terugkeren op je schreden lukt niet, maar de aanpassingen stemmen hoopvol. Is het nóg niet naar je zin: met programma's zoals Classic Shell is het Windows 7-gevoel bijna geheel terug te brengen. Veel succes met de upgrade!

De perfecte kleurenprint met GIMP

Wessel Stijl

In een voorgaande editie van de SoftwareBus heb ik beschreven hoe met behulp van color management een fine art kleurenfoto kan worden geprint. Dat artikel was gebaseerd op een printopdracht vanuit het fotoprogramma Photoshop (Elements).

Photoshop beheert de kleuren op een fraaie manier en bij aansturing van de printer wordt een goede match gemaakt tussen het beeldschermprofiel en het printprofiel. Minder bekend is dat het afdrucken van een fine art print óók kan vanuit het fotoprogramma GIMP. Lees verder hoe dat in zijn werk gaat.

Als enthousiast GIMP gebruiker zat het me dwars dat, ondanks de veelzijdigheid van dit fotoprogramma, ik er niet achter kwam of en hoe - net als bij Photoshop - het mogelijk is om een foto met toepassing van color management af te drukken. Op internet zijn enorm veel tips en tutorials over GIMP te verkrijgen, maar over fine art printing met GIMP met gebruik van color management kon ik in eerste instantie nauwelijks iets vinden. Uitgaande van het feit dat GIMP al sinds enige tijd wel degelijk met color management kan werken, wat o.a. blijkt uit de instellingsvoorkeuren, ben ik stug verder gaan zoeken én zelf gaan uitproberen hoe dat kan worden toegepast bij het afdrucken. Uiteindelijk werd mijn zoektocht beloond. Net als bij de betaalde evenknieën als Photoshop en Paint Shop Pro kan met GIMP een afdruk worden gemaakt op basis van color management, inclusief een goede vertaalslag van beeldschermprofiel naar printprofiel. Ik heb dit uitgeprobeerd, en ben enthousiast geworden over het behaalde, zeer goede resultaat: een schitterende afdruk van 'museumkwaliteit'.

De voorbereiding

Om te beginnen wordt GIMP geactiveerd, en een geschikte (test)foto geopend. Zie afbeelding 1.

Afbeelding 1

Het is altijd aan te bevelen om een fine art afdruk eerst uit te proberen met een testfoto. Op internet zijn talloze geschikte testfoto's te vinden, waaronder nevenstaande van Fujifilm.

Vervolgens wordt het dialoogvenster Kleurbeheer geopend. Ga hiervoor naar Bewerken, Voorkeuren en klik op Kleurbeheer. Zie afbeelding 2.

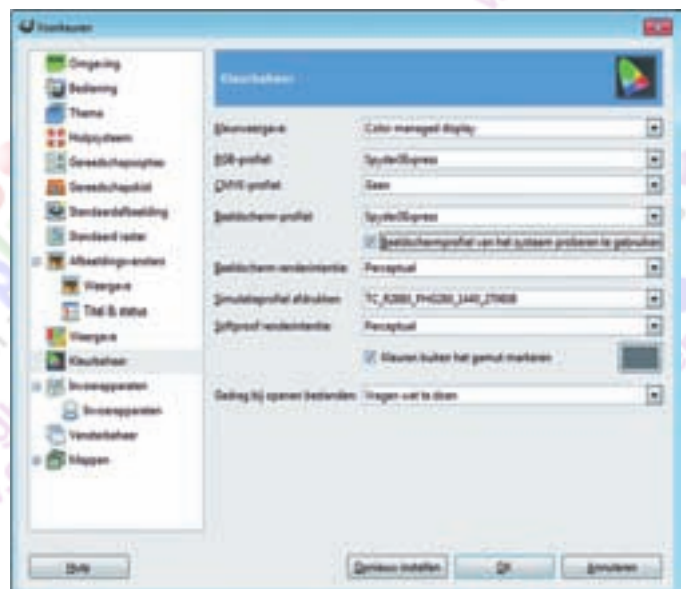
Ervan uitgaande dat het beeldscherm is gekalibreerd (essentieel voor fine art printing!), wordt bij de optie Kleurweergave gekozen voor Color managed display. Bij RGB-profiel en bij Beeldscherm-profiel heb ik (als voorbeeld - gebaseerd op mijn configuratie) gekozen voor Spyder3Express; dat is het

Resultaat van fine art printing met GIMP

via mijn kalibratie-apparaat verkregen profiel. Bij Beeldscherm- en Softproof renderintentie heb ik gekozen voor Perceptual. Dat is in de regel de beste optie. Bij Simulatieprofiel afdrucken - op wat dit inhoudt kom ik hierna terug - heb ik het printprofiel gekozen van het door mij te gebruiken papier (dit profiel heb ik voorafgaand gedownload van de website van de papierproducent). Deze mogelijkheid van een afdruksimulatie in GIMP wijst er in feite al op dat het mogelijk is om een op color management gebaseerde afdruk te maken. Al deze opties worden gekozen vanuit een uitrolmenu.

Nadat alles is ingesteld, klikken op OK.

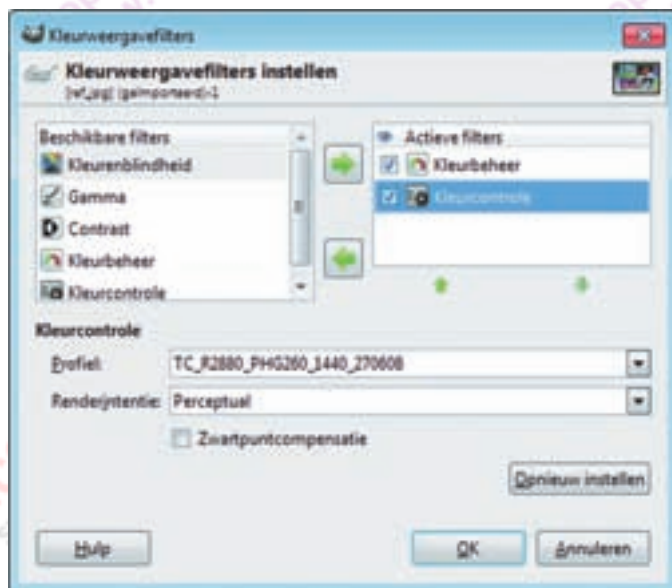
Afbeelding 2

Softproof

Voordat de daadwerkelijke printopdracht wordt gegeven, kan visueel worden gecheckt hoe de print er ongeveer uit komt te zien. Hier komt de zonet aangestipte optie Simulatieprofiel afdrukken om de hoek kijken. Zo'n simulatie (het wordt vaak een softproof genoemd) kan handig zijn omdat, ondanks een gedegen kalibratie en color management, kleuren, contrasten en dekking op papier er toch wat anders uit kunnen komen te zien. Verwonderlijk is dat niet: elk papier is weer anders (zo heeft bijvoorbeeld glossy papier een hogere verzadiging dan mat papier), en in tegenstelling tot een beeldscherm geeft papier geen licht.

Ik ben overigens wat voorzichtig om deze optie (te) enthousiast te propageren. Veel mensen schrikken namelijk van het 'mindere' effect (vaak ziet de simulatie er wat flauwtjes uit ten opzichte van de beeldschermimpressie). In de praktijk, dus bij het aanschouwen van de daadwerkelijke print, valt dat overigens enorm mee. Dat komt ook omdat bij de beoordeling op beeldscherm je ogen nog gewend zijn aan een verlicht beeldscherm. Het is van belang hiermee wat ervaring op te doen. Oftewel: een kwestie van wennen. Uiteraard kan er ook voor worden gekozen om de simulatie achterwege te laten. Als daarvoor wordt gekozen, gaat dat als volgt in zijn werk:

Ga naar Beeld en naar Weergavefilters. Het volgende scherm verschijnt (zie afbeelding 3).

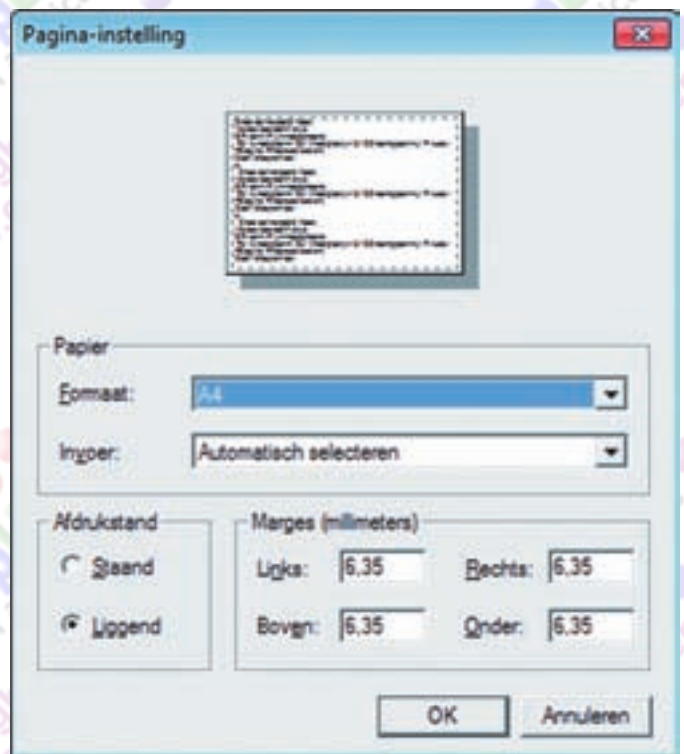
Afbeelding 3

Kies uit het linker deelscherm de filters Kleurbeheer en Kleurcontrole (kleurcontrole is de simulatie). Zet deze met behulp van de groene pijl in het rechter deelscherm. Kies bij Profiel het profiel van het te gebruiken papier (veelal beschikbaar gesteld door - en te downloaden bij - de papierproducent). En kies bij Renderintentie de optie Perceptueel.

Kijk nu goed naar de afbeelding (schuif desnoods dit dialoogvenster wat opzij) en zie het verschil als je een vinkje zet bij Kleurcontrole; dat is hoe de print er ongeveer uit gaat zien. Maar let op: het is slechts een indicatie, en kan bedrieglijk zijn omdat je ogen feitelijk nog zijn ingesteld op het kijken naar een verlicht beeldscherm. Let op: als je deze simulatie afsluit, haal dan het vinkje bij Kleurcontrole weer weg!

De afdruk

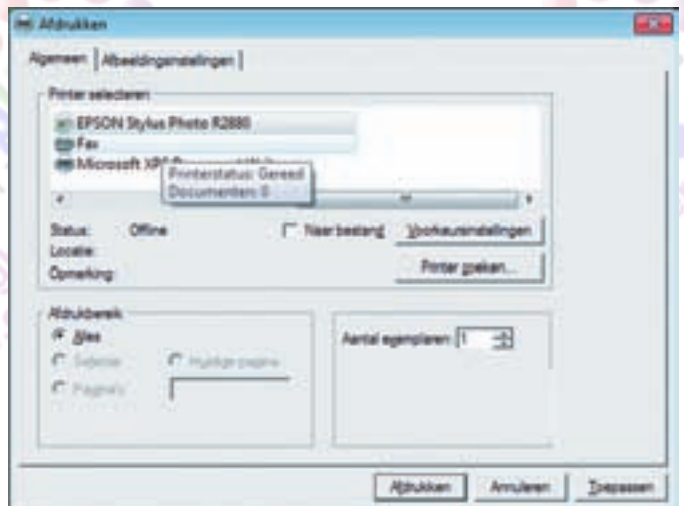
Nu komt het feitelijke afdrukken. Om te beginnen is het verstandig om eerst de pagina-instelling te controleren. Ga hiervoor naar Bestand en Pagina instelling. Het volgende scherm verschijnt. Zie afbeelding 4.

Afbeelding 4

Stel hier het papierformaat in, de marges en - belangrijk - of het een staande of liggende opname is. Bevestig de keuzes met OK.

Open vervolgens via Bestand en Afdrukken het pop-up-venster Afdrukken. Zie afbeelding 5.

Afbeelding 5

Activeer hier de te gebruiken printer door erop te klikken (in dit voorbeeld de Epson Stylus Pro 2880).

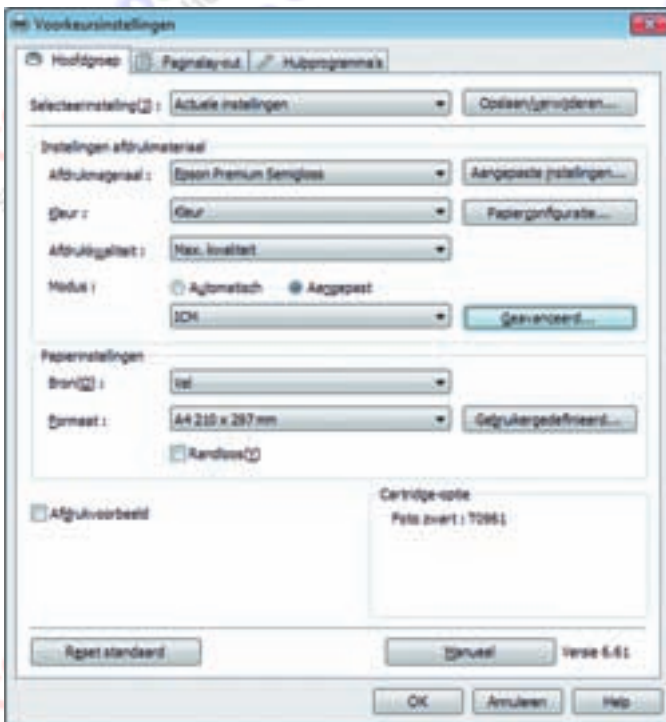
Klik vervolgens op het tabblad Afdruksinstellingen. Zie afbeelding 6 op de volgende pagina. Stel hier de gewenste afdruckmaten in en ga vervolgens weer terug naar het tabblad Algemeen. Zie afbeelding 5. Let op: het is beter om de maten en de printresolutie (300 ppi !) al vooraf tijdens de bewerking van de foto in te stellen.

Klik nu op Voorkeursinstellingen. Hiermee wordt het instelmenu van de printer geopend. Zie afbeelding 7 op de volgende pagina.

De hierna volgende uitleg is gebaseerd op de voornoemde Epson-printer (voor andere merken en typen printers kan het printermenu uiteraard anders zijn). Om te beginnen wordt

Afbeelding 6

Afbeelding 7

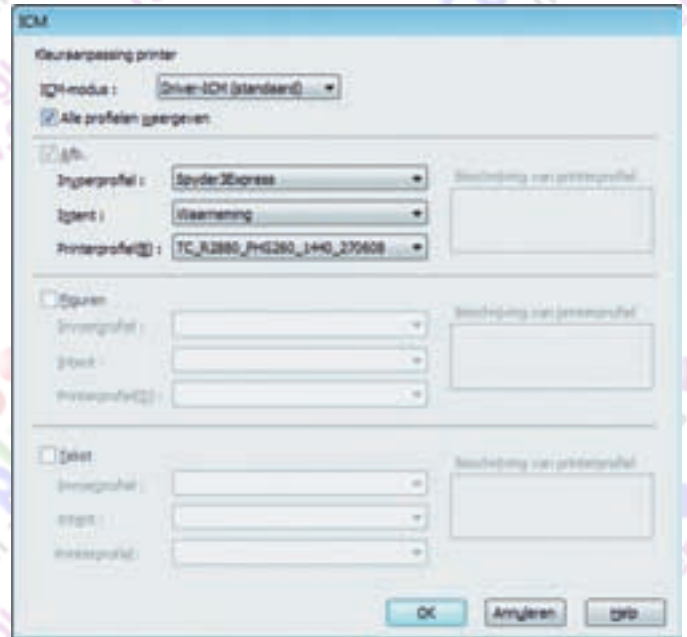
het gewenste afdrutmateriaal, kleur en afdrukkwaliteit (let op de specificaties van de papierproducent !) ingesteld. Daarna volgt de modus: hier wordt aangepast aangeklikt, en wordt de optie ICM gekozen (ICM staat voor International Color Management).

Klik hierna op Geavanceerd. Dit is een belangrijke instelling voor het verkrijgen van de noodzakelijke match tussen het beeldschermprofiel en het printerprofiel. Het volgende scherm ICM wordt geopend. Zie afbeelding 8.

In dit scherm wordt bij ICM-modus gekozen de standaard ICM-driver. Bij Invoerprofiel wordt het beeldschermprofiel (in dit voorbeeld Spyder3Express) ingesteld. Bij Intent wordt gekozen voor Waarneming. En ten slotte wordt het door de papierproducent geleverde profiel bij Printerprofiel gekozen. Zoals eerder aangegeven zijn de instellingen in dit scherm belangrijk, omdat hiermee de feitelijke 'vertaalslag' wordt gemaakt van het beeldschermprofiel naar het printerprofiel - voor een zo exact mogelijke overeenstemming tussen het beeld op scherm en op papier. Met OK worden de instellingen bevestigd.

Hiermee wordt het venster van de printer gesloten, en kom je weer terug in het algemene afdrukmenu van GIMP (zie weer afbeelding 5 hiervoor). Klik ten slotte op Afdrukken om

de afdruk in gang te zetten. Het resultaat is een perfect uitbalancerde fine art print.

Afbeelding 8

Vergelijk Photoshop versus GIMP

Het eindresultaat is gelijk aan printen vanuit (o.a.) Photoshop. Het verschil zit hem daarin, dat in Photoshop zelf het kleurbeheer en de vertaalslag van beeldscherm- naar printerprofiel wordt geregeld (althans, voor die optie kan worden gekozen, en dat wordt meestal ook aanbevolen), en met GIMP wordt dit ingesteld in de printersoftware met de modus ICM. Een (klein) beetje 'omslachtiger', maar net zo exact.

Bij zeer precies vergelijken - met een loep en bij daglicht - van prints gemaakt met GIMP en Photoshop op de beschreven wijze (het verschil is feitelijk te verwaarlozen) vond ik de met GIMP gegenereerde print nét iets beter qua kleur; dat wil zeggen net iets beter overeenstemmend met beeldscherm. Ik vermoed dat dit komt doordat:

- GIMP geen eigen vertaalslag maakt van beeldscherm- naar printerprofiel, en volledig leunt op de printersoftware, en
- de papierfabrikanten hun profielen ontwikkelen op basis van de parameters van de printer.

Maar het is gissen of hierop dit (zeer) kleine verschil is gebaseerd.

Ik hoop dat deze uitleg weer een extra motivatie is om met GIMP aan de slag te gaan. Het programma kost niets, en de output is ronduit klasse. Veel succes !

GigaHits 2013-5

Henk van Andel

Ondanks de korte tijd heeft het GigaHits-team weer een nieuwe, volle disc van 8,5 gigabytes en met 400 nieuwe programma's gereed voor de SoftwareBus. Voornamelijk programma's die je gratis mag gebruiken. Waarvan veel OpenSource programma's.

Net als altijd zijn deze programma's verdeeld over heel veel rubrieken, zodat ieder op de GigaHits wel dat aantreft waar hij of zij nou net op zat te wachten. Enkele van deze rubrieken lichten we hieronder toe.

Android

Natuurlijk bieden we weer een keuze aan 'apps' aan. Vooral op Nederland georiënteerd, zoals voor reizen en BurgernetNL. Nederlander kan het nauwelijks.

Wist je dat er ook Androidprogramma's zijn voor je pc? Zoals enkele 'skinpacks' die je pc het uiterlijk geven van Android, zelfs voor het nog niet of nauwelijks op de markt zijnde Android 4.4 KitKat.

Maar er zijn ook programma's om Android op je pc te laten lopen. Met uiteenlopende technieken. Enkele staan op deze GigaHits, op GigaHits 2013-6 willen we er uitgebreider op terugkomen met ook een artikel in de SoftwareBus.

Bestandsbeheer

Wat houdt elke computeraar bezig? Juist, bestandsbeheer. Want ondanks de steeds groeiende capaciteit van harde schijven zijn deze chronisch te klein. Niet alleen dat, maar we willen ook nog back-ups maken en bestanden tussen computers synchroniseren.

Op GigaHits 2013-5 zijn daarom ongeveer 60 programma's op het brede terrein van bestandsbeheer opgenomen. Hiermee kun je naar hartelust back-ups maken, je harde schijven beheren en opgeruimd houden, heel snel grote groepen bestanden kopiëren, bestanden redden, renamen en synchroniseren.

Heb je nog geen NAS (Network Attached Storage), maar wel een oude pc op zolder staan? Met NAS4Free kun je beide problemen in één klap oplossen.

Gereedschapskist

Vroeger liep je door het huis met een spijkerbak met daarin, onder andere, een omslagboor. Nu weten velen niet eens meer wat dat is. Als je het nu over 'tools' hebt, wordt eerst aan computerprogramma's gedacht.

En daar heeft de redactie van de GigaHits ook aan gedacht. Denk daarbij aan een heleboel programma's die zo op het eerste gezicht wat met tekstverwerken te maken hebben. Maar dan wel op een speciale manier. Zoals speciale tekstverwerkers om programma's te schrijven en programma's om op een heel krachtige manier woorden of hele tekstpassages te vervangen. En daarnaast een aantal programma's om te zoeken op een andere en krachtiger manier dan de Windows verkenner dat kan.

We noemden het een gereedschapskist. Maar we hadden het ook een schatkist kunnen noemen. Vol verrassingen. Zie de onderrubriek 'Varia'. Kijk eens naar de twee programma's over 'bitcoins', het virtuele geld waar je op het internet echt dingen mee kunt kopen. En de programma's om 'platte tekst', dus zonder allerlei HTML-opmaak, mee van het scherm te 'plukken'. En niet te vergeten een

conversieprogramma dat tot duizend cijfers achter de komma nauwkeurig is. Misschien heb je het niet elke dag nodig, maar het is toch leuk te ervaren dat dit soort nauwkeurigheid voor sommigen wel degelijk interessant is.

Multimedia

Het blijft boeiend: audio, muziek, video. En je kunt er ook zo veel mee met je pc. In de eerste plaats: afspelen. Maar dat kun je tegenwoordig ook met allerlei multimediaspelers die je in je netwerk hangt. Of zelfs vanaf een NAS en bijvoorbeeld een moderne tv die ook met je netwerk verbonden is. Het toverwoord hier is DLNA, maar ook als je apparatuur niet weet wat dit is, kun je vaak je multimediabestanden afspelen. Zelfs zonder een netwerk. Gewoon een USB-harde schijf of een USB-stick aansluiten en spelen maar.

Maar met een pc is het ook boeiend. Je kunt trouwens ook bijvoorbeeld een tv

op je pc aansluiten. Veel mensen doen het tegenwoordig - al dan niet uitsluitend - met een laptop. Dan kun je de tv heel gemakkelijk via de VGA-uitgang of, liever nog, de HDMI-uitgang koppelen. Op deze GigaHits vind je een keur aan afspeelprogramma's voor audio en video.

Steeds meer mensen hebben de ambitie om op hun pc audio of video te bewerken. Ook daarvoor biedt deze GigaHits heel veel programma's. En voor de muzikanten onder ons is er programmatuur om notenschrift te maken, zodat je ook met je muziekinstrumenten aan de slag kunt. Want dat geeft pas een echte muziekbeleving. Toch? Nou ja, ook als diskjockey ben je tegenwoordig muzikant en kun je wereldberoemd worden.

CD's en DVD's maken

Het heeft ook veel te maken met muziek en video, maar het maken van discs is toch een beetje meer voor de 'techies'.

Het simpelst zijn vaak nog de programma's om CD-R's en DVD-R's te beschrijven. Maar ook daarin zijn programma's beschikbaar van heel simpel tot en met programma's met heel veel mogelijkheden. Je vindt een selectie op GigaHits 2013-5.

Zelf 'branden' wordt pas echt leuk als je er wat van maakt. Bijvoorbeeld een DVD met een echt menu. Je kunt die zo bont en beweeglijk maken als je wilt. Zie ook hiervoor een aantal leuke programma's.

En ook is gedacht aan degenen die het niet technisch genoeg kan zijn. Zie de rubriek 'Tools' onder 'CD en DVD'.

Internet

Toen ik - vlak na de oorlog - op de lagere school zat, kwam 'het gevaar' nog uit Duitsland. Gelukkig zijn de mensen nu vredelievender geworden en zijn oorlogen niet meer de grootste bedreiging.

'Het gevaar' komt nu van het internet. Niet alleen virussen, spam en dergelijke. Maar vooral aanvallen op je privacy. En juist de meest nuttige en gratis diensten bedreigen deze het meest. Google voorop. En dan geven ze hun gegevens van jou ook nog eens door aan de Amerikaanse overheid.

Daarom ook nu weer enkele programma's om lekker veilig te surfen. Of ze allemaal voor 100% het gewenste doel bereiken, is moeilijk te garanderen.

Ook een programma om de nieuwsgierigheid van Google wat in te dammen: Google Clean. Nee, het is niet een programma dat door Google wordt verstrekt! Wel goedkoop, maar jammer genoeg ook niet helemaal gratis.

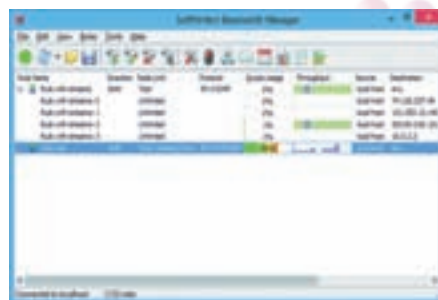
Gelukkig is internet niet alleen kommer en kwel. Het kan ook leuk zijn. Ook voor de doe-het-zelvers. Een heel interessant programma is 'A5 HTML5 Animator'. Hiermee kun je met behulp van CSS 3 (Cascading Style Sheets), HTML 5 en Javascript zelf heel leuke animaties en video's op het web maken. Het is echt voor de 'techies'. Ik hoef hier verder dus niets uit te leggen.

Netwerken

Nu we toch met de 'techies' bezig zijn, dit onderwerp ook meteen maar afmaken. De rubriek 'Netwerken' is rijk voorzien van programma's. Vooral om

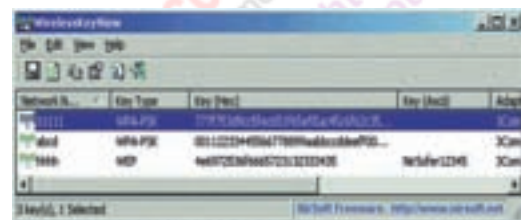

te zien en te beheren wat er zoal op je netwerk gebeurt. Echt wel een beetje technisch, dus.

Maar ook is gedacht aan degenen die gewoon lekker hun netwerk willen gebruiken zonder al die techniek aan hun hoofd. En dat doe je tegenwoordig bijna altijd draadloos. Daarom presenteren we ook een aantal programma's voor de Wi-Fi-gebruikers.

En de moderne, mobiele mens maakt van het netwerk gebruik op diverse locaties. Want een laptop meenemen om op de kleinkinderen te passen doen velen. Dan heb je telkens ook een ander IP-adres. Dat kan lastig zijn, omdat een aantal instellingen telkens aangepast moeten worden. Hierbij helpen programma's zoals NetSetMan en Portable Free IP Switcher.

● Meer, meer, meer ●

Ernst Roelofs

'More, more, more', is de openingszin van een liedje dat mij door het hoofd schoot toen ik dit stukje schreef; alleen gaat het hier niet om liefde ;>)), dus wellicht is 'Wake me up' een passender liedje. Minder privacy, meer graaien in (privé)data door de NSA en consorten en toch geen veiliger leven; integendeel, zoals nu steeds meer blijkt.

De af luisterschandalen rond de NSA (de National Security Agency), waarover in de SoftwareBus al vaker is geschreven, lijken steeds grotesker te worden. Niet alleen houdt de NSA de creditkaartbetalingen van grote creditcardmaatschappijen bij, ook hebben ze, in plaats van de hack bij DigiNotar direct te melden, daar zelf gebruik van gemaakt door zich voor te doen als diensten van Google en Microsoft.

Ook heeft de NSA beveiligingsstandaarden op een subtiele manier aangepast, zodanig dat niet duidelijk is dat er iets aan mankeert. Schneier beschrijft bijvoorbeeld dat algoritmes in bepaalde producten zodanig zijn getweakt dat het genereren van willekeurige cijfers niet zo willekeurig gebeurt. Op deze manier hebben inlichtingendiensten de standaarden verzwakt. Door (verplichte) backdoors en verzwakken van beveiligingsalgoritmen wordt de prijs van onze 'veiligheid' al maar zwaarder. Te meer omdat ook criminelen en dictaturen hier gretig gebruik van zullen maken.

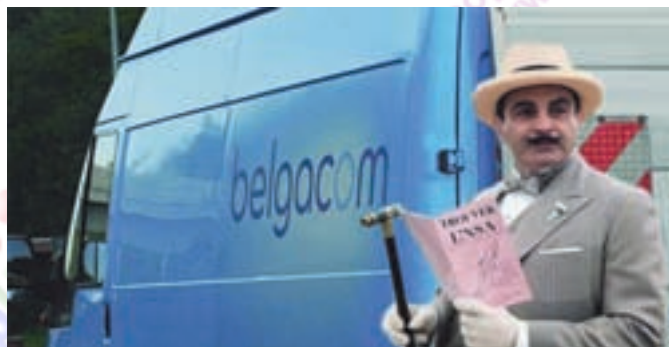

Mede daarom het advies om te stoppen met het gebruik van de pseudo-nummergenerator, omdat NSA een backdoor/onveiligheid in dit beveiligingsalgoritme heeft ingebouwd. Daardoor zijn de beveiligingspakketten van veel bedrijven een stuk minder veilig geworden.

Eerder was al bekend geworden dat in 2013 de Amerikaanse inlichtingendienst NSA 25 miljoen dollar gereserveerd heeft om software-kwetsbaarheden te kopen van 'derden'. 'Die aanschaf is onderdeel van een grootschalig project om via malware in computers, routers en firewalls in tienduizenden machines te infiltreren. Aan het eind van dit jaar zou GENIE wereldwijd in totaal 85.000 implants beheren, terwijl dat aantal in 2008 nog op 21.252 zou liggen. In 2011 zou het om 68.975 op afstand te beheren apparaten gaan, waarbij echter slechts 8448 implants volledig gebruikt zouden zijn. Dat aantal zou echter flink uitgebreid moeten worden met een nieuw systeem waar de NSA aan werkt.

Dit systeem, met de codenaam Turbine, zou potentieel miljoenen 'exploits' geautomatiseerd kunnen beheren voor aanvallen en het verwerven van inlichtingen.' Het is dan ook onbegrijpelijk dat, in dit licht gezien, de AMS-AEX, Amsterdam Internet-Exchange, wil uitbreiden naar de VS, want daarmee gaan veel Nederlandse (en Europese) data onder de Patriot Act vallen.

Kortom, omwille van onze veiligheid wordt het digitale leven onveiliger gemaakt door overheidsdiensten die in het leven geroepen waren voor onze veiligheid. Welke provider en dienst kun je nu nog vertrouwen? Hoe veilig zijn bijvoorbeeld nog encryptieprogramma's en programma's om wachtwoorden te onthouden? Handig al die wachtwoorden in de cloud, bijvoorbeeld met Apple's nieuwe iCloud Keychain. Het is echter niet bepaald handig als ook veiligheidsdiensten je wachtwoorden kunnen lezen. Met die wachtwoorden is de stap van observeren naar het actieve manipuleren een stuk eenvoudiger geworden. Handig voor dictatoriale regimes, maar waarom dat ook niet toepassen om politieke tegenstanders (van al dan niet bevriende) naties of zakelijke partners uit te schakelen? En als we dan toch bezig zijn: Brein wil best weten wat u allemaal downloadt, etc. Waarom? Omdat het kan, en er vrijwel niemand protesteert. Immers, wie protesteert, is meteen verdacht! Dat de NSA de laatste weken voor het voetlicht komt, wil niet zeggen dat zij de enige zijn. Je kunt er gif op innemen dat alle (grote?) veiligheidsdiensten (en criminele organisaties) in de wereld dit doen.

Belgacom, gehackt door de Britse geheime dienst?

Volgens de krant 'De Standaard' was de hack van Belgacom waarschijnlijk het werk van Engelse collega van de NSA, de GCHQ (Government Communications Headquarters).

URL's:

'More, more, more' van Andrea True <http://www.youtube.com/watch?v=RIJGrIyt-X8>

'Wake me up' van Avicii: http://www.youtube.com/watch?v=5y_KJAg8bHI

<http://www.nsa.gov>

<http://www.gchq.gov.uk/Pages/homepage.aspx>

Het middel lijkt inmiddels vele malen erger dan de kwaal, want geef nu toe: hoe groot is die terroristische dreiging nu echt, of gaat het de veiligheidsdiensten eigenlijk om de bijvangst?

Zelf spioneren?

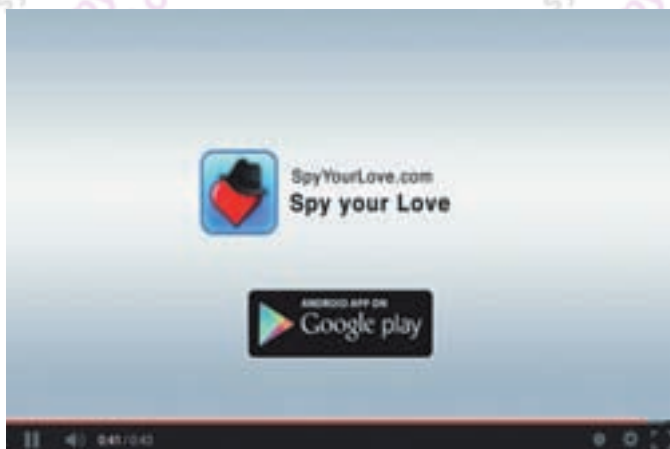
Je moet het maar willen!

Krijgt u een warm gevoel van al die af luisterschandalen en wilt u zelf graag spion spelen, en/of vertrouwt u uw partner (niet) meer?

Voor alle achterdochtige en jaloerse mensen die af luisteren verkiezen boven een goed gesprek, is er al enige tijd de 'Spy your Love' (Android-) app.

Hiermee kun je de telefoongesprekken, sms- en Facebook-berichten van je partner 'realtime' volgen en meelezen. Dit met de gedachte overspel te voorkomen. Hoewel het volgens de website niet de bedoeling is deze app stiekem te gebruiken, kan dat blijkaar dus wel; pas dus op als je partner je een nieuwe mobiele telefoon cadeau doet ;>)). De vraag is natuurlijk wie er nog meer kan meekijken ...

Voor al die wantrouwige geliefden (en ouders) en andere nieuwsgierigen is het jammer dat de NSA zich alleen op vermeende terroristen richt. Als digitaal privédetectivebureau zouden ze goede zaken kunnen doen en daarmee de belastingdruk voor de burgers kunnen verlagen ;>)).

Don't worry, be happy!

Henk van Andel schreef in de vorige SoftwareBus dat hij zich niet zoveel zorgen maakt, ook al kan het best zo zijn dat hij door zijn reizen naar verdachte landen extra in de gaten wordt gehouden. Het goed bewaken van z'n privacy zou hem daarbij nog iets verdachter maken, want wie niets te verbergen heeft ... ;>)). Echter, het kan verkeren.

Het blijkt dat steeds meer Nederlanders onterecht aan de grens worden opgepakt (NRC, commentaar 12-09-2013) en langer vastzitten dan nodig. Als je na een aantal dagen tot weken vrijkomt, ben je weliswaar 80 euro per dag detentievergoeding rijker, maar met een beetje pech, ook werk- en/of relatiezoekend.

Wat de burger ook niet helpt, is het voorstel om te straffen als voorschot op een hoger beroep; dus alvast te straffen in afwachting van het hoger beroep. Wie in hoger beroep de boete kwijtgescholden wordt, kan dat bedrag terugvorderen, maar wie ten onrechte gezeten heeft, heeft een groter probleem. Kortom, als burger mag je van de overheid zorgvuldigheid verwachten en terughoudendheid in het bespioneren, ook al is het voor onze bestwil.

Veiliger, of toch niet?

Over digitale bevoegdheden van de politie

Helaas wil het er, ondanks de almaar ruimere (digitale) bevoegdheden van politie, en inzet van bijvoorbeeld 'drones', maar niet echt veiliger op worden.

In Maastricht is het aantal inbraken bijna verdubbeld, maar dat geldt niet voor de pakkans. Die schommelt in Limburg, afhankelijk van de gemeente, tussen de 1,3% en 12,1%. Voor heel Nederland is dat met 7,2% nog steeds erg laag.

Limburg heeft als grensprovincie de pech dat internationaal opererende bendes snel de grens over zijn. Overigens blijkt dat de meeste gestolen spullen in het land van herkomst verhandeld worden en ongetwijfeld via het internet een nieuwe eigenaar vinden.

Een ander probleem dat de politie maar niet onder de knie kan krijgen, zijn de fietsendiefstallen, terwijl de laatste jaren vrijwel alle fietsen van een chip zijn voorzien; opsporing heeft in de meeste gemeenten echter een lage tot geen prioriteit.

Kortom, meer bevoegdheden (en verkeerde prioriteiten) helpen lang niet altijd, al is het natuurlijk wel fijn om ze te hebben.

Ernst Roelofs

● Groot, kleiner, kleinst ... ●

Rinus Alberti

...of, hoe maak je een digitale foto kleiner zonder kwaliteit te verliezen.

De trend in nieuwe camera's is, dat de foto's die je daarmee maakt steeds meer pixels bevatten. Dit kan gemakkelijk oplopen tot 5000x4000 pixels of meer, wat voldoende oplossend vermogen biedt om die foto op circa drie bij twee meter af te drukken. De bestandsgrootte van zo'n foto is navenant groot en kan (in het JPEG-formaat) oplopen tot zo'n 10 MB.

Voor ons huis-, tuin- en keukengebruik is dat behoorlijk overdreven en lang niet altijd nodig. In andere formaten (TIFF of RAW) wordt dat zelfs nog erger en bijna onbeheersbaar, zeker als je een wat oudere pc hebt met weinig werkgeheugen.

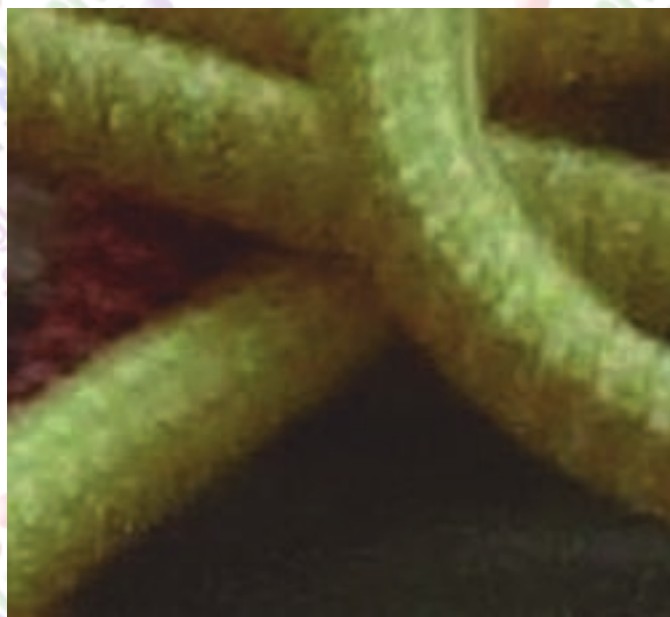
Op de FCB (Fotoclub Bilthoven en omstreken), waar ik ook lid van ben, kwam iemand met een wel heel erg creatieve oplossing voor dit probleem. Dat was naar aanleiding van een gesprek over hoe we een dergelijke foto (in JPEG) kunnen verkleinen, zodat die sneller wordt geladen in fotoprogramma's en voor bijvoorbeeld weergave op je tv. Met name dit laatste was voor hem een grote ergernis, want wanneer hij de originele foto's op zijn tv bekeek, duurde het eindeloos voor ze op het scherm kwamen.

Hij had geprobeerd het te zoeken in vermindering van de kwaliteitsfactor, die je voor een JPEG-foto eenvoudig kunt veranderen, en waarmee de bestandsgrootte aanmerkelijk kleiner gemaakt kan worden. Maar dat bleek helemaal niet te werken voor vertoning op zijn tv. Hij had niet door dat de bestandsgrootte hiermee weliswaar veel kleiner kan worden, maar het aantal pixels in de foto niet.

Het is daarom niet erg verwonderlijk dat dit niet resulteerde in een snellere laadtijd wanneer hij ze op z'n tv ging bekijken, gezien het gelijke aantal pixels in het origineel en de aangepaste foto.

De consequentie van deze oplossing is bovendien in alle gevallen een slechtere foto door de eigenschappen van het JPEG-formaat; ik zal dat hier laten zien.

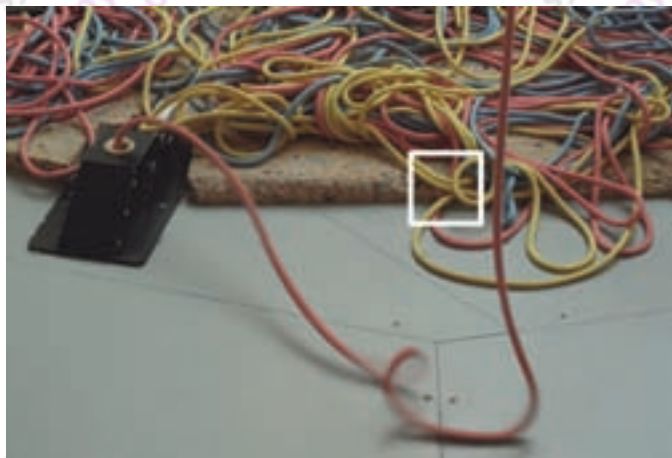
De originele (JPEG-)foto die ik gebruikt heb voor deze demo is de volgende:

Afbeelding 2

doorgevoerd (tot de waarde 01 op een schaal van 100), om het effect ervan duidelijk te kunnen demonstreren.

Let wel: het aantal pixels van de foto is nog steeds 3500x2400, alleen de bestandsgrootte is minimaal, en dat gaat ten koste

Afbeelding 1

Deze originele foto is 3500x2400 pixels. Van deze foto worden hieronder details getoond uit het aangegeven vierkant. Zie afbeelding 2.

Wanneer we de (JPEG-)kwaliteit van deze foto nu gaan verminderen, krijgen we het volgende resultaat (afbeelding 3). De kwaliteitsreductie is voor deze demo tot in het extreme

Afbeelding 3

van details en andere belangrijke foto-informatie. De foto en het detail ziet er dan ook niet uit! Zie afbeelding 4.

De enig juiste methode om de kwaliteit van de foto te behouden is: het aantal pixels in de foto verkleinen naar b.v. 1600x1100 pixels. Ieder fotoprogramma heeft hiervoor wel een mogelijkheid.

Afbeelding 4

In Adobe Photoshop bijvoorbeeld vindje dit onder de tab 'image' en 'imagesize' of de Nederlandse equivalenten hier van. Ik gebruik zelf het zeer ge-bruiksvriendelijke programma 'Irfan-view', waarin je deze bewerking vindtonder het tabje 'afbeelding' en 'groot-te wijzigen...'. Afijn, je moet zelf maar even uitzoekenwaar je deze bewerking in jouw pro-gramma vindt, en dat lukt je vast wel. De door mij verkleinde foto (naar1600x1100 pixels) ziet er nu als volgtuit:

Afbeelding 5

Dit lijkt alweer beter op het origineel, en ook het detail is een stuk beter danhet voorgaande, zoals je ziet op afbeelding 6. Natuurlijk is er wel enig de-tailverlies ten opzichte van hetorigineel, maar dat is overkomelijk. Wegaan de foto immers op A4 of A3 prin-ten ...

Afbeelding 6

De winst is desondanks dat de be-standsgrootte ook behoorlijk gereduceerd is en de kwaliteit (vergeet nietdie op 90% te zetten) daaronder nu niette lijden geeft ge had!

P.S. De allerbeste manier is natuurlijkom op je camera zelf het aantal pixelste verlagen. Een bijkomend voordeel is dan dat je veel meer fo to's op je ge-heugkaart je kwijt kunt ...

Colofon

De SoftwareBus is het officiële periodiek van de Vereniging CompUsers en verschijnt zes keer per jaar, steeds vergezeld van de GigaHits: een DVD-ROM met geselecteerde software. Uitgever: ProgrammaTheek BV.

Artikelen

De SoftwareBus bevat veelal bijdragen van onze leden. Daarnaast werkt CompUsers samen met andere computerbladen. Auteurs die voor de SoftwareBus schrijven geven impliciet toestemming om hun artikelen door te plaatsen in deze bladen. Uiteraard gebeurt dit met vermelding van auteur en bron, en eventuele vergoedingen hiervoor komen ten goede aan de auteur(s). Indien u als auteur bezwaar hebt tegen doorplaatsing, ontvangen we toch graag uw bijdragen voor de SoftwareBus. Uw standpunt in dezen wordt uiteraard gerespecteerd.

Abonnementen

Het jaarabonnement kost voor niet-leden van CompUsers en HCC € 26,50, inclusief verzendkosten binnen Nederland. Leden en donateurs van CompUsers en leden van HCC krijgen € 9,00 korting. Bij betaling door middel van auto-matische incasso wordt € 2,50 korting gegeven. Verzendkosten: voor verzending buiten Nederland, maar binnen de EU: € 6,00 en buiten de EU: € 12,00. Wijzigingen van tarieven worden tenminste twee nummers tevoren in het colofon gemeld. Losse nummers: € 5,-. Voor visueel gehandicapte abonnees is gratis een elektronische versie beschikbaar. Aanvragen: redactie@compusers.nl

Abonneren en bestellen: www.compusers.nl/eshop

Een abonnement wordt aangegaan voor een periode van één jaar, tenzij bij het aangaan expliciet een andere termijn is overeengekomen. Na afloop van deze periode wordt het abonnement verlengd voor onbepaalde tijd. Beëindiging van het lidmaatschap van de vereniging CompUsers of HCC betekent niet automatisch dat het abonnement wordt opgezegd.

Een abonnement kan op ieder moment worden beëindigd; daarbij geldt een opzegtermijn van drie maanden, tenzij de abonnee een langere termijn aangeeft. Opzeggen kan uitsluitend via de abonnementenadministratie van CompUsers, dus niet via de HCC. De contactgegevens staan hieronder bij Adresmutaties. Na opzegging wordt het abonnementsgeld herrekend op basis van het aantal verzonden nummers. Hierbij worden de ledenkorting en de verzendkosten wel berekend, maar niet de eventueel ontvangen korting voor automatische incasso. De abonnementenadministratie is niet telefonisch bereikbaar, maar is te bereiken via een contactformulier op de website www.compusers.nl, en per mail: abonnementen@compusers.nl en per post:

CompUsersabonnementen, Postbus 23, 5100 AA Dongen, Nederland. Vermeld a.u.b. duidelijk uw naam en adres en, indien HCC-lid, uw HCC-lidmaatschapsnummer. N.B.: De abonnementenadministratie is niet gekoppeld aan de HCC-administratie. Als de abonnee inmiddels geen HCC- of CompUserslid meer is, geldt voor de verlenging de niet-ledenprijs.

Betalingen

Bij voorkeur via automatische incasso onder vermelding van de abonneenaam en het abonnementsnummer. Bij niet-tijdige betaling wordt een aansparing verzonden; hiervoor geldt een toeslag van € 2,50. Bij betaling anders dan via automatische incasso geldt een betaaltermijn van één maand na verzending van de factuur/acceptgirokaart. Bij overschrijding van de betalingstermijn wordt de toezending van de SoftwareBus onderbroken totdat de betaling binnen is. Niet verzonden nummers geven geen recht op restitutie in geld of anderszins.

ING-bankrekeningnr.: 206202 t.n.v. ProgrammaTheek BV

IBAN: NL13 INGB 0000 206202

BIC: INGBNL2A

Adresmutaties

CompUsersleden: mailen naar abonnementen@compusers.nl
HCC-leden: ga naar www.hcc.nl/contact en volg de aanwijzingen.
Voor overigen: mail naar abonnementen@compusers.nl het oude en het nieuwe adres.

Advertenties

Informeer bij de redactie: redactie@compusers.nl

Redactie

René Suiker, hoofdredacteur
Rob de Waal Malefijt, eindredacteur
Ger Stok, grafisch coördinator
Ernst Roelofs, auteur

Opmaak: DTP-team CompUsers

Henk van Andel, Henk Heslinga, Harry van Mosseveld, Ger Stok, Rob de Waal Malefijt

Druk: Senefelder Misset, Doetinchem

Ontwerp opmaak: Okker Reclame, Veenendaal

Ontwerp omslag: FIR&E, Wagening

● Laatste nieuws ●

Ernst Roelofs

September was voor veel computer-hobbyisten een opwindende maand. De in de regel wat jongere computergebruikers met een console (Play Station 3 en/of Xbox 360, ook een computer) konden hun hart ophalen aan het nieuwe voetbalspel FIFA 14 en/of GTA V.

GTA (Grand Theft Auto) is een spel waarbij je in de huid van een crimineel kruipt en hoopt carrière als crimineel te maken. Dit spel, waarvan de verkoop om middernacht begon, heeft in drie dagen tijd ruim 1 miljard dollar opgebracht.

FIFA 14 en GTA V zijn spellen die nu alvast uitkomen en aan het eind van het jaar ongetwijfeld opnieuw voor de Play Station 4 en Xbox One uitgebracht zullen worden zodat er opnieuw goed aan verdiend kan worden.

Veel ouders zullen de verslavende werking van deze spellen met lede ogen aanzien, omdat gamen nu eenmaal door veel leerlingen aanzienlijk aantrekkelijker wordt gevonden dan leren.

Apple: nieuwe iPhones

Apple kondigde voor het eerst in zijn geschiedenis twee iPhones tegelijkertijd aan: de 5C, die in diverse kleuren wordt geleverd, en de 5S, het vlaggenschip. Daarnaast het nieuwe besturings-

systeem iOS7. Tevens komt binnenkort OSX 10.9 uit. Op de nieuwe iPhones zullen de Nederlanders wat langer moeten wachten. Dit in tegenstelling tot de apparaten van hun al lang veel kleinere concurrent Microsoft.

Microsoft: nieuwe Surfaces
Van Microsoft was er de aankondiging van Windows 8.1, met enige concessies naar gebruikers die niet zonder de startknop konden. Daarnaast zijn er twee nieuwe Surfaces aangekondigd: de Surface 2, een nieuwe RT-tablet en opvolger van de Surface RT, en de Surface Pro 2. Ook is er een toetsenbord met accu en verlichting van de toetsen aangekondigd; handig in het donker. Al dat moois zal, niet lang nadat de SoftwareBus bij u op de deurmat valt, in de winkel verkrijgbaar zijn en uiteraard hopen wij als redactie hier nader op terug te komen.

Ondergang Nokia

Triest was het nieuws dat Nokia, ooit dé mobiele telefoon onder de telefoons, 'niet meer is'. Nokia is volledig overgenomen door Microsoft. Laten we hopen dat ze degelijke mobiele telefoons mogen blijven maken, zodat er een derde keuze is naast Android en iOS. Microsoft biedt met Windows 8 (RT) als enige een besturingssysteem dat op zowel een mobiele telefoon als een tablet als een desktop-computer draait.

Apple kiest ervoor om, ongetwijfeld met financiële motieven, zijn twee besturingssystemen niet te veel te integreren, terwijl het best handig zou zijn als je op een laptop ook de apps van je iPhone, iPad of iPod zou kunnen gebruiken.

Asus: nieuwe Transformer

Asus, een van de echt innovatieve bedrijven, komt binnenkort met de Transformer Book Trio. Een laptop annex tablet. Bijzonder eraan is, dat het toetsenbord een extra processor bevat. Als het toetsenbord vastgeklit zit aan het beeldscherm, is er de keuze tussen Windows 8.1 en Android, en losgeklit is het een Android-tablet. Jammer dat je dan niet kunt kiezen voor Windows 8.1, al is het RT, zodat je op je tablet nog steeds niet over een goede Office-versie kunt beschikken. Ook een styluspen lijkt te ontbreken.

Blackberry

Ander slecht nieuws kwam van Blackberry. Ooit waren hun mobiele telefoons hét statussymbool van de zakenman en van veel leerlingen/studenten. Inmiddels hopen zij op een overname om te blijven voortbestaan ondanks een verlies van bijna 1 miljard dollar (=opbrengst GTA V in 3 dagen!).

Het kan verkeren in de digitale wereld, waar successen net zo vluchtig kunnen zijn als het medium dat zij bedienen.

Continuing story: de OV-chipkaart
Tot slot het bericht dat het ernaar uitziet dat volgend jaar het papieren treinkaartje echt gaat verdwijnen en plaats gaat maken voor de wegwerpchipkaart (goed voor het milieu?).

Ook de extra kosten bij verandering van - trein - vervoersorganisatie komen met een beetje geluk komend jaar te vervallen (nu nog te ondervangen door een papieren kaartje te kopen). Omdat die extra kosten (die voor de OV-chipkaart niet bestonden ;-)) toch ergens van betaald moeten worden, gaat de wegwerpchipkaart meer kosten dan een papieren kaartje.

Informatie over de Asus Transformer Trio:

<http://tweakers.net/reviews/3209/asus-transformer-book-trio-android-en-windows-naast-elkaar.html>

● CompUsers tweet!!! ●

Marco Steen

Volg ons op Twitter!

Sinds kort is ook CompUsers actief op Twitter. In dit artikel wil ik op basis van deze eerste ervaringen iets vertellen over het plaatsen en zoeken van berichten op Twitter.

Nu weet ik dat een deel van onze lezers niets doet met Twitter en nog geen goed beeld heeft van de mogelijkheden. Een tijdje geleden heeft René Suiker al eens een stukje geschreven over Twitter. Ik kan me voorstellen dat dit artikel niet bij iedereen meer direct op het netvlies staat, maar ik ga hier ook niet zijn verhaal helemaal herhalen. Wel zal ik nog even kort uitleggen wat Twitter is en een stappenplan geven van drie stappen om met Twitter te beginnen.

Twitter is een van de vele sociale media, of op zijn Engels 'social media'. Social media zijn internettoepassingen die gericht zijn op het delen van informatie met vrienden, bekenden en/of de rest van de wereld. Je kan vervolgens reageren op de informatie van anderen. De informatie kan over allerlei zaken gaan. Je kan persoonlijke zaken delen met vrienden, ervaringen met producten delen met andere gebruikers, maar ook vragen om hulp als je een probleem hebt met een programma op jouw computer of telefoon. Ook kan je lezen wat vrienden, bekenden of bijvoorbeeld bekende Nederlanders hebben geplaatst.

Het plaatsen van berichten op Twitter wordt 'tweeten' genoemd. Een bericht heet dan een 'tweet'. Een tweet is altijd kort. De maximale lengte van een tweet is 140 tekens. Dat betekent dat er geen ruimte is voor uitgebreide bespiegelingen. Wel is het mogelijk om een foto of een link naar een website op te nemen. Die link gaat overigens wel af van de 140 tekens.

Tweeten is eenvoudig, snel en kan altijd en overal. Het kan via de website www.twitter.com maar ook via een app op een tablet of smartphone. Op die manier kunnen berichten snel worden geplaatst en kan er ook direct op worden gereageerd.

Twitter is een heel open medium. In beginsel is alles wat je op Twitter plaatst voor iedereen zichtbaar. Het is daarmee vooral een medium om informatie met grote groepen te delen. Starten met Twitter is heel eenvoudig.

1. maak een account aan
 2. volg mensen van wie je de berichten wilt lezen
 3. plaats zelf tweets
- Klaar

Daarna of daarnaast kan je jouw account verder aanpassen aan je eigen smaak en informatie toevoegen.

De website van Twitter is heel gebruikersvriendelijk. Na het aanmaken van het account word je aan de hand genomen om jouw account aan te passen en mogelijke andere twitteraars te volgen. Ik kan hier wel uitgebreid gaan uitleggen hoe dit werkt, maar dat heeft René al gedaan en het wijst zich van zelf.

De eerste ervaringen van @compusers
Het eerste concrete doel dat we met Twitter hadden was het delen van informatie over de MegaCompUfair. Dat betekende dus dat we wilden dat anderen onze tweets lazen. Er zijn twee manieren waarop jouw tweets worden gelezen. In de eerste plaats worden ze gelezen door jouw volgers. Volgers zijn andere gebruikers van Twitter die hebben aangegeven dat ze geïnteresseerd zijn in jouw tweets. Zij krijgen jouw berichten automatisch te zien. Als je net begint met Twitter heb je nog geen of weinig volgers, dus het aantal gebruikers dat je zo bereikt is nog niet zo groot.

Een tweede groep die jouw tweets leest bestaat uit mensen die op Twitter zoeken naar bepaalde woorden. Dit kan van alles zijn, maar de belangrijkste zoekwoorden zijn de zogenaamde 'hashtags'. Dit zijn woorden die voorafgegaan worden door een # (bijvoorbeeld #compusers). Het voordeel van het gebruik van hashtags is dat je heel specifiek mensen bereikt die geïnteresseerd zijn in een bepaald onderwerp. Om de informatie zo goed mogelijk te verspreiden hebben we ruim gebruik gemaakt van hashtags en tegelijk geprobeerd het aantal volgers te vergroten. Een manier om volgers te krijgen is het zelf volgen van Twitteraars. Als zij ook geïnteresseerd zijn in jou, gaan zij jouw misschien ook volgen.

Een andere manier is het reageren op tweets van anderen over onderwerpen die ons ook aangaan. Dit kan in de vorm van 'retweets' (doorsturen naar jouw eigen volgers, maar dat zijn er in het begin nog niet zoveel) of een 'reply' (een antwoord, gericht aan de verzender van de oorspronkelijke tweet). Ook op die manier kom je in beeld bij mogelijke volgers.

Het schrijven van een pakkende tweet vereist wat handigheid. Je hebt maar 140 tekens ruimte, dus het moet beknopt.

#tip1 Hashtags helpen daarbij, omdat je dan minder hoeft uit te leggen. Wie naar een specifiek begrip zoekt weet waar het over gaat.

#tip2 Daarnaast kan je, als je daar de beschikking over hebt, verwijzen naar een website voor meer informatie. Daar heb je dan de ruimte om het hele verhaal te vertellen. Nadeel is dat de link naar de website ook weer af gaat van die 140 tekens. Dat kan je deels ondervangen door gebruik te maken van URL-verkorters. Dit zijn diensten die lange web-adressen omzetten in korte varianten.

#tip3 Pas op met afko's (afkortingen). Dat geeft wel ruimte maar, dat komt de leesbaarheid niet ten goede.

Verder is het vooral een kwestie van creatief spelen met je eigen bericht. Als dat te lang is moet je nagaan waar er lucht in zit die eruit kan. Een zin als "De nieuwe desktopcomputers zullen naar alle waarschijnlijkheid moeten worden geïnstalleerd" kan echt een stuk korter.

Het tweede doel dat we voor ogen hebben met Twitter, is het verzamelen van informatie over de onderwerpen waar we ons als CompUsers mee bezighouden. In de aanloop naar de MegaCompUfair heb ik op Twitter gezocht naar een aantal onderwerpen die tijdens onze lezingen en workshops aan de orde kwamen. Ook daar komen het zoeken en de hashtags weer om de hoek kijken.

Nu vallen bij het gebruik van hashtags wel een paar kanttekeningen te plaatsen. Het lijkt zo mooi, maar er wordt heel verschillend mee omgegaan. Sommige mensen gebruiken ze niet of nauwelijks, #anderen #denken #dat #alles #een #hekje #waard #is. Een tweede probleem is dat er geen algemeen geldende afspraken zijn over het gebruik van hashtags. Dat leidt bij bijvoorbeeld bij Windows 8.1 tot verschillende varianten. Ik heb gezien #windows81, #windows8_1, #w81 en #windows8.1.

Die laatste lijkt de beste, maar werkt niet. Hashtags zijn één woord met een hekje ervoor. Twitter ziet een punt als een scheiding tussen twee woorden dus de hashtag is eigenlijk '#windows8.' en de 1 doet dan niet mee.

Zolang je alleen nog maar een paar berichtjes plaatst en incidenteel zoekt naar een bepaald begrip is dat uitstekend te doen met de website van Twitter zelf. Als je actiever wordt met Twitter wordt het zinnig om naar een andere applicatie om te zien. Er zijn een flink aantal apps voor Android, iPad/iPhone en pc's beschikbaar en ik gebruik Hootsuite.

De keuze voor Hootsuite is niet gebaseerd op een uitgebreid onderzoek. Ik heb een paar goede recensies gelezen, deze app geïnstalleerd op mijn tablet en hij bevalt me. Misschien zijn er betere, maar die heb ik niet geprobeerd. Hootsuite is gratis en wordt vaak professioneel gebruikt. Met Hootsuite is het mogelijk om meerdere accounts te beheren en bijvoorbeeld naast Twitter ook een Facebook-account te gebruiken. Dit lijkt een beetje op de groei gekozen, maar we willen ook verder. Een ander voordeel van Hootsuite is, dat er meerdere zoekacties tegelijk in opgeslagen kunnen worden. De zoekacties die je bijvoorbeeld op de pc maakt, zijn beschikbaar op je telefoon. Vreemd is wel dat het andersom kennelijk niet werkt: als je een zoekactie verwijderd blijft hij op het andere platform gewoon bestaan.

We hebben met het Twitter-account van CompUsers tot nu toe vooral tweets geplaatst over - of naar aanleiding van - de MegaCompUfair. Natuurlijk gaan we door met berichten plaatsen over onze eigen activiteiten, zoals de CompUfairs en de SoftwareBus. Daarnaast willen wij ook andere berichten plaatsen die voor onze leden interessant kunnen zijn. Verder is het de bedoeling dat we ook met een Facebook-account gaan starten. Als we daar meer informatie over hebben, zullen we dat natuurlijk op Twitter melden. Als je dus de meest recente informatie over CompUsers wilt horen, volg ons dan op Twitter.

● Veilig werken met UAC aan! ●

Rein de Jong

Handelingen op de computer uitvoeren en dan telkens door het systeem gevraagd worden om toestemming: veel mensen hebben er een hekel aan. Oplossing: verlaag het veiligheidsniveau in Gebruikersaccountbeheer en de meldingen blijven weg. Maar of dat nu zo verstandig is ..?

Hoewel computers tegenwoordig standaard geleverd worden met Windows 8, en servicepack 1 nu (17 oktober) op het punt staat te worden gelanceerd, zijn veel pc-bezitters nog tevreden met Windows XP dan wel Windows 7. Gelet op het feit dat Microsoft begin volgend jaar stopt met de ondersteuning van Windows XP, is het aan te bevelen in ieder geval over te stappen op ten minste Windows 7, hoewel Windows 8 een nog betere keuze zou zijn, want bekend is geworden dat ook de ondersteuning van Windows 7 over niet al te lange tijd ten einde loopt (2015).

Werk je nog met Windows 7, zorg er dan in ieder geval voor dat je veilig werkt, met andere woorden, maak optimaal gebruik van de ingebouwde veiligheidsvoorzieningen en zet de instellingen op de hoogste waarden. Bijgaand artikel hebben we met toestemming van ons kaderlid Rein de Jong van zijn website geplukt, omdat we het van belang vinden om u nog maar weer eens te wijzen op het belang van veilig omgaan met de pc. Ook ons gewaardeerd lid Ruud Uphoff heeft hierover onlangs geschreven. We herhalen de boodschap maar even.

Er zijn mensen die de ingebouwde veiligheden van het Gebruikersaccountbeheer (in het Engels: User Account Control) helemaal uitzetten om van de waarschuwingen af te zijn.

Wat ze daarmee ook omzeilen zijn de ingebouwde beveiligingen die bescherming bieden tegen allerlei gevaren die altijd ongevraagd via de internetverbinding binnensluipen en vervolgens de computer misbruiken, bijvoorbeeld voor het verzenden van spam, of die door phishing uw bankgegevens achterhalen, e.d.

In dit artikel beschrijft Rein hoe u de beveiliging van uw pc op orde houdt en daardoor met een gerust hart uw bankzaken en andere privacygevoelige activiteiten kunt blijven doen.

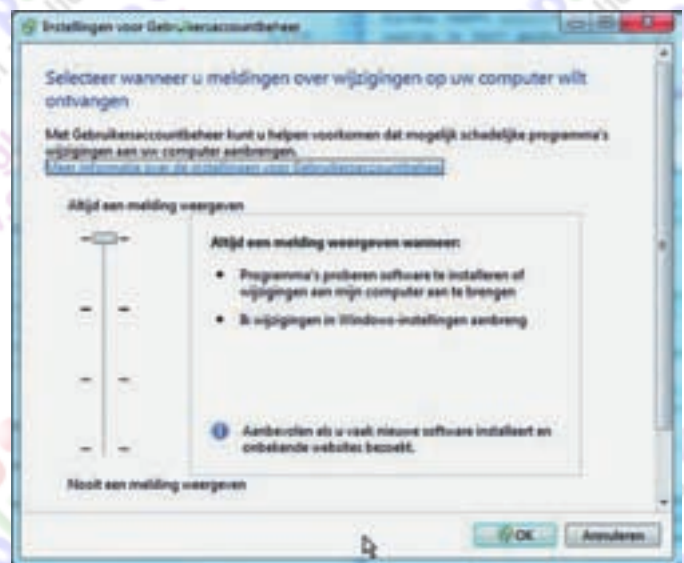
Gebruikersaccountbeheer: altijd in de hoogste stand

Gebruikers van Windows 7 zullen constateren dat het Gebruikersaccountbeheer (UAC) anders geregeld is dan in Windows Vista. Waarom beschermt alleen het hoogste veiligheidsniveau je computer afdoende?

Eén van de redenen waarom Vista een slechte naam heeft gekregen, was de knullige implementatie van Gebruikersaccountbeheer (UAC). Pas na de komst van SP1 werd dat wat beter. Gelukkig is het in Windows 7 veel beter geïmplementeerd en minder prominent aanwezig. Helaas is Microsoft gezwicht voor de vele protesten tegen deze beveiliging en heeft het de standaardinstelling van UAC soepel ingesteld, maar nu ... te soepel. Daardoor kan Windows 7 onveilig zijn!

Mijn advies: Wat anderen ook zeggen, UAC uitzetten? DAT NOOIT! In tegendeel: Zet UAC van Windows 7 in de hoogste stand! Hoe doe je dat?

Tik UAC in het zoekveld van Windows 7. Er verschijnt een venster met bovenin een link naar Instellingen voor Gebruikersaccountbeheer wijzigen. Klik op de link en zet de schuif in de hoogste stand.

Waarom is alleen het hoogste veiligheidsniveau veilig in Windows 7?

Windows 7 heeft een nieuw concept, AutoElevate genaamd. Daarmee krijgen eigen processen, zonder tussenkomst van de gebruiker, administratorrechten. Er is echter al een exploit (software-routine), dat zich vanuit de Verkenner (bekend voor AutoElevate), administratorrechten kan toekennen. Maar ook zonder dat exploit kan malware (zonder tussenkomst van de gebruiker) antivirus-programmatuur uitschakelen. Malware (binnengeslopen rommel) kan met het UAC op 'standaard', zonder dat de gebruiker dat merkt, de beveiligingssoftware uitschakelen. Met het instellen van het hoogste UAC-niveau kan dat niet!

```
<trustInfo xmlns="urn:schemas-microsoft-com:asm.v3">
  <security>
    <requestedPrivileges>
      <requestedExecutionLevel level="asInvoker"/>
    </requestedPrivileges>
  </security>
</trustInfo>
<asmv3:application
  <asmv3:windowsSettings xmlns="http://schemas.microsoft.com:asmv3:applicationSettings">
    <dpiAware>true</dpiAware>
    <autoElevate>true</autoElevate>
  </asmv3:windowsSettings>
</asmv3:application>
</assembly>
```

Weliswaar zal het aantal meldingen toenemen, maar ook de veiligheid neemt toe. Bij het deïnstalleren van de virusscanner wordt er dan wel een veiligheidswaarschuwing getoond.

Bron: c't 2009 nr. 10

● Windows 8 hernieuwen? ●

Henk Geesink

Bezit u ook een licentie voor Windows 8 Pro en staat op uw computer een lagere versie? Dan kunt u volkomen legaal upgraden naar de Pro-versie. Hoe u dat kunt doen, beschrijft Henk Geesink, presentator bij SeniorenAcademie.

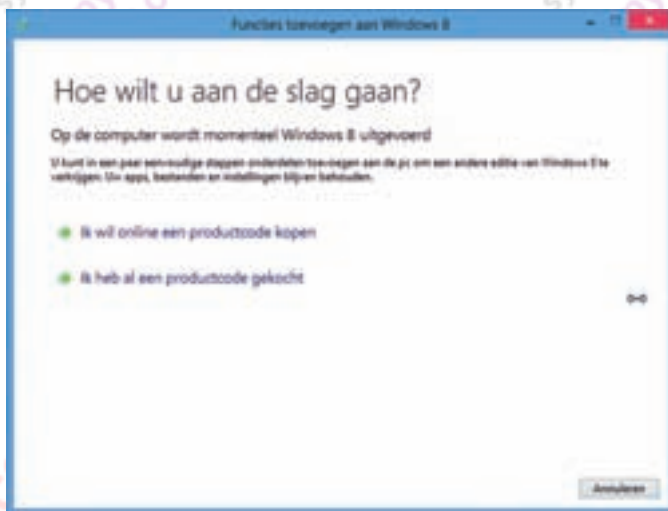
Tijdens de € 15,00 Windows 8-actie van vorig jaar kreeg je voor die prijs Windows 8 Pro. Op die manier heb ik een DVD en een licentiesleutel verkregen en Windows 8 op mijn computer geïnstalleerd. Toen gaf mijn computer de geest. Een nieuwe gekocht. Maar ... die heeft de standaardversie van Windows 8.

De hamvraag is dan:

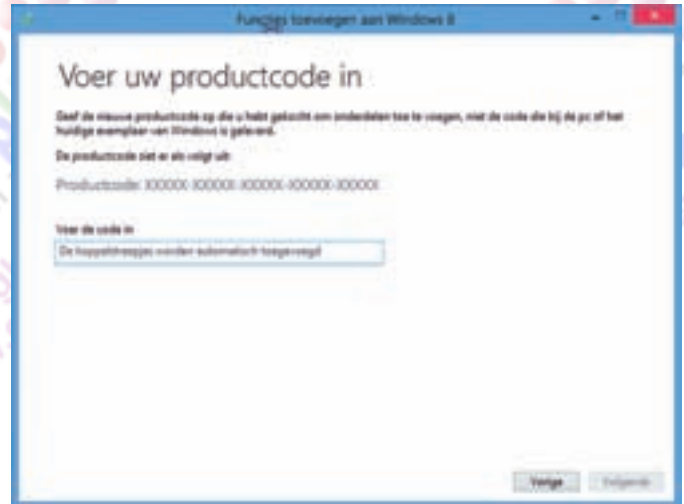
Hoe upgrade je Windows 8 Standaard naar Windows 8 Pro? Het antwoord lijkt simpel! Stop je Windows Pro-DVD in de DVD-speler, start de pc opnieuw en kies voor 'upgrade met behoud van programma's en instellingen'. Ik heb het geprobeerd. Het werkt niet! Wat er gebeurt, is het volgende: de geïnstalleerde Windows 8 wordt opnieuw geïnstalleerd ('ge-refreshed'). Er wordt dus geen Windows 8 Pro geïnstalleerd, ook al heb je een Windows 8 Pro-DVD.

Ik heb de volgende oplossing gevonden:

Start je huidige Windows 8 normaal op
Open Windows Verkenner (Windowstoets + e)
Ga naar Eigenschappen (linksboven)
Je ziet dat Windows 8 geïnstalleerd is
Daaronder staat een blauwgekleurde link
(‘Meer onderdelen verkrijgen met een andere editie van Windows’).
Klik die link aan en op het volgende scherm selecteer je ‘Ik heb al een code’ en op het scherm dat daarna geopend wordt, vul je de licentiesleutel van jouw Windows 8 Pro in.

Bij mij werd deze code geaccepteerd en ik kreeg een nieuw scherm 'Onderdelen toevoegen'. Het duurde 30 à 45 minuten, maar daarna had ik Windows 8 Pro. Probleem opgelost! De DVD zelf was helemaal niet nodig!

Ik had trouwens nog een extra probleem.

Ik wilde van de DVD booten en moest de boot-volgorde in het BIOS veranderen. Normaliter kom je in het BIOS met F2, F10, F12, Esc of Del. Maar: naar het BIOS gaan via F2/F10/Del als Windows 8 geïnstalleerd is, gaat moeilijk. De oorzaak daarvan is, dat als Windows afgesloten wordt, het BIOS slechts gedeeltelijk afgesloten wordt. Dit wordt gedaan om bij de volgende start sneller te kunnen opstarten. Het BIOS wordt overgeslagen bij het booten. Vandaar dat je er niet in kunt komen.

Oplossing!

Houd bij het afsluiten van Windows 8 de shifttoets ingedrukt. Nu wordt het BIOS wél volledig afgesloten als Windows 8 gesloten wordt. De herstart is dan wel iets langzamer, maar je kunt nu wel met F2, F10, F12, Esc of Del in het BIOS (of tegenwoordig ook UEFI) komen. Wederom: probleem opgelost!

* Noot van de Redactie

Deze toetscombinatie werkt niet bij alle BIOS-merken/versies. Bijvoorbeeld bij het Phoenix SecureCore BIOS kom je terecht

in de geavanceerde herstelconsole (zie afbeelding).

Het is dus soms even uitzoeken welke toetscombinatie op jouw systeem werkt.